

Schiller Instituttets Afghanistan opfølgningskonference 21. august 2021: Fremskynd de økonomiske projekter; Tal med regeringen under dannelsen

Resumé:

21. august (EIRNS) – Schiller Instituttet var vært for en international webcast i dag, "Nu, mere presserende end nogensinde: Afghanistan – mulighed for en ny epoke for menneskeheden", der samlede talere med bred erfaring fra seks nationer – USA, Tyskland, Pakistan, Canada og Italien. Tre hovedtemaer blev berørt gentagne gange i dialogen: Kast paradigmet for "endeløse krige" helt bort, tal med den nye afghanske regering, der er undervejs, og få gang i økonomiske projekter.

Talerne var Zepp-LaRouche – grundlægger og international præsident for Schiller Instituttet, oberstløjtnant Ulrich Scholz (pens.) (Tyskland), en militær og filosofisk ekspert; Pino Arlacchi (Italien), tidligere chef for FN's kontor for narkotikakontrol (1997-2002), nu professor ved Sassari University; Hassan Daud (Pakistan), administrerende direktør, Khyber Pakhtunkhwa 'Province Board of Investment'; Ray McGovern (USA), tidligere CIA-analytiker og medstifter af 'Veteran Intelligence Professionals for Sanity' (VIPS), og Nipa Banerjee (Canada), professor ved Universitetet i Ottawa. Et spørgsmål blev taget op af Khalid Latif, direktør for

'Center for Pakistan og International Relations' (COPAIR).

Her er Helga Zepp-LaRouches indledende bemærkninger:

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Lad mig hilse på jer, uanset hvor I måtte befinde jeg. Faktisk finder jeg det ret tilfredsstillende og interessant, at vi for præcis tre uger siden her på denne kanal havde et seminar om situationen i Afghanistan. På det tidspunkt sammenlignede jeg situationen – med hensyn til dens betydningsfuldhed – med Murens fald i 1989, som var begyndelsen på enden af Sovjetunionen. Jeg sagde, at det måske ikke er helt så stort som Sovjetunionens sammenbrud, men det der sker i Afghanistan er af samme karakter, fordi det er enden på et system. Nu er jeg ikke sikker på, hvor mange mennesker der fandt, at denne beskrivelse var akkurat, men blot få dage senere havde man det meget pludselige sammenbrud af den afghanske hær. Taliban overtog begivenhederne, der stadig er temmelig kaotiske for nuværende. Så i en vis forstand er alt det, som vi sagde for tre uger siden, om hvad der må gøres, hvad der skal være løsningen – en økonomisk integration af Afghanistan i Bælte- og Vejinitiativet, der forener de allerede udviklede projekter mellem CPEC [Den kinesisk-pakistanske økonomiske Korridor], Khyber-passet til Centralasien – alt dette er stadig helt sandt. Så da dette skete, indtraf der en utrolig opstandelse. Der var diskussioner, som for eksempel da CDU's kanslerkandidat i Tyskland, Armin Laschet, sagde, at dette er den værste krise i NATO siden dens begyndelse. Andre mennesker talte om Saigon 2021, og udtaler, at dette er Vestens absolutte fiasko.

Jeg tror, at denne diskussion vil fortsætte, fordi en hel masse spørgsmål melder sig. Hvorfor var der sådan et sammenbrud af hæren? Hvorfor kæmpede hæren ikke? Hvorfor tog efterretningstjenesterne så grundigt fejl? Hvad fremkom der om USA's og de europæiske regeringers manglende evne til at tage hånd om deres egne soldater, endsige de afghanske medarbejdere, der har hjulpet under opholdet igennem 20 år, at

evakuere dem? Det hele er i bevægelse.

Jeg mener, at vigtigheden af at presse på for en hurtig økonomisk udvikling er af allerstørste betydning, fordi Afghanistan allerede er blandt de ti fattigste lande i verden. Det er ramt af en frygtelig tørke. Hver tredje i Afghanistan er underlagt fødevarer-sikkerhed. Så har vi en pandemi, naturligvis. Så det værste der kunne ske er, at nogle kloge mennesker – eller ikke så kloge mennesker – i Vesten tænker i baner af økonomisk krigsførelse, og siger: "OK, den militære mulighed er tabt, fordi man ikke kan vinde i Afghanistan; det er blevet demonstreret af briterne, Sovjetunionen og nu NATO; man kan ikke vinde militært i Afghanistan. Så hvorfor bruger vi ikke økonomisk krigsførelse"? Og begyndelsen på handlingen kunne udvikle sig til dette; nemlig, at USA har indefrosset den afghanske regerings aktiver, som er omkring 9 milliarder dollar i Federal Reserve og andre amerikanske banker. Heraf er omkring 1,2 milliarder dollars i guldreserver, og der er omkring 300 millioner dollars i form af udenlandske reserver. Den tyske regering har afskåret al humanitær bistand. Lige nu er faren, at Vesten – i denne utroligt skrøbelige situation – beslutter at rejse et militært oprør kombineret med økonomisk krigsførelse i håb om at skabe kaos, så Taliban vil forsvinde, eller hvad som helst. Dette skal vi diskutere. Jeg mener, at dette ville være den største tåbelighed, man overhovedet kan tænke sig.

Jeg er meget glad og taknemmelig for de andre paneldeltagere, der mødes her, fordi jeg synes, at vi straks har brug for at etablere ideen om, at den eneste måde man kan rette op på situationen er at tilbyde bistand til den nye regering i Afghanistan. Jeg forstår, at nogle af Taliban-lederne og også tidligere præsident Karzai, Abdullah Abdullah og forskellige andre kræfter samles i Kabul i dag for at diskutere dannelsen af en regering. Jeg tror, at dette skal stabiliseres, og at der ikke må tænkes i geopolitik, for som vi diskuterede det i det første panel for tre uger siden, på den ene side har man

krisen i Afghanistan; men dette er en afspejling af et meget dybtliggende problem i den måde, som Vesten har ført disse endeløse krige på – Afghanistan, Irak, Syrien, Yemen, Libyen; listen er meget lang, hvilket reflekterer hvorvidt denne politik er levedygtig? Eller om Afghanistan ikke snarere er 'Mene Tekel', 'skriften på væggen', □□ildbogstaverne på væggen i Belshazzar. Nogle af jer – Ray McGovern er jeg sikker på – kender dette smukke digt af Heinrich Heine om Belshazzar. Er mon Afghanistan 'Mene Tekel' for hele den vestlige civilisation? Og er det ikke på høje tid at ændre disse aksiomatiske antagelser om Rusland, om Kina, om Bælte- og Vejinitiativet? Fordi tilbuddet om samarbejde er der stadig og; fra kineserne, fra russerne. Så jeg mener vi virkelig står i en utrolig dramatisk situation, præcis som vi diskuterede det for tre uger siden, men i mellemtiden har begivenhederne vist, at vores diskussion var absolut forudseende.

Afghanistan kommentar: Korthuset falder af Jens Jørgen Nielsen, Rusland ekspert, forfatter, Lektor

20. august 2021 – (Facebook post) 20 års militær indsats i Afghanistan, trillioner af Dollars, 43 danske soldaters liv og mange tusinder dræbte, flygtningestrømme m.m. Det er bare lidt af det, som egentlig skulle være kronen på værket, nemlig en bæredygtig afghansk stat med en moderne hær. På uger har det

vist sig at være en illusion. Det hele væltede, som var det et korthus. Situationen minder påfaldende om situationen i Vietnam i 1975.

Diskussionen i medierne har handlet om, hvordan man får reddet mennesker ud af Kabul og om, hvorvidt Taliban er blevet mere moderat og moderne. Fint og relevant. Men vi skal vel have en debat om de store linjer, om hvordan vi i Vesten overhovedet agerer uden for vores kulturkreds. Vi mangler i den grad svar på de store spørgsmål. Hvorfor faldt den afghanske hær totalt fra hinanden, den bestod af ca. 300.000 soldater med alt moderne militært udstyr? Hvorfor har de afghanske soldater eller befolkningen ikke lyst til at kæmpe for den afghanske stat? Og hvorfor flygtede præsidenten, Ashraf Ghani? Og hvorfor støtter en stor del af befolkningen tilsyneladende Taliban?

Jeg har ikke de endegyldige svar. Men vi kan da se lidt langsigtet på tingene. Situationen kan da minde situationen for 30 år siden, da de sovjetiske styrker forlod Afghanistan i 1989. Jeg mødte tilfældigvis nogle sovjetiske soldater i Tadsjikistan, de var på vej hjem fra Afghanistan. De havde ingen illusioner. Men dengang holdt Kabul regeringen i det mindste stand mod islamisterne i over 2 år, før Mohammad Najibullah blev fjernet i 1992 og senere hængt. Men efter at de vestlige styrker begyndte at trække sig tilbage, har vi reelt ikke set nogen modstand fra den afghanske hærs side. Skyldes det, at de ikke ser nogen grund til at kæmpe for en regering der fleste anser for at være korrump? Hvis ja, hvorfor har vi så støttet disse regeringer. Præsident Ashraf Ghani flygtede – rygter siger med mange penge. Rygter siger også, at de løbende regeringer har været voldsomt korrumperte. I medierne har vi hørt mere om korrupsion i Rusland end i Afghanistan. En forklaring kunne også være, at mange afghanere modtog penge for at være soldater, men reelt ikke deltog. Eller at soldaterne ikke fik penge eller meget få. Hvorfor har efterretningsvæsenerne og forskellige institutter og

tænketaanke ikke kunne levere konkret viden om det?

Hvorfor har Taliban tilsyneladende ret stor opbakning i landet? Ikke i Kabul naturligvis, hvor der bor mange moderne og pro-vestlige afghanere. Men omkring 80 % af de 38 millioner indbyggere i landet er fattige bønder, som ser anderledes på det. Da Sovjetunionen invaderede Afghanistan i 1979, begyndte USA straks at støtte mujahedin bevægelsen, den kom fra hele Mellemøsten, ikke mindst fra Saudi Arabien og andre arabiske lande plus Pakistan o.a. De fik mange våben fra USA, og en af lederne var Osama bin Laden. Mujahedin'erne begyndte senere at kæmpe indbyrdes. Taliban var en ren afghansk, især pashtun bevægelse, som begyndte at skabe en vis form for orden i landet. Meget tyder på, at bønderne satte pris på, at udenlandske styrker blev jaget ud. Nej, jeg mener ikke, at Taliban var søde, men vi skal vide hvorfor en del afghanere støtter dem. Taliban sad ved magten indtil terrorangrebet i 2001 med islamistiske regler for kvinder om tildækning m.m. Men det var mange af bønderne formentlig ligeglade med. Så kom NATO landene med den hidtil største militæroperation. Opgaven var til at begynde med at finde Osama bin Laden, som angiveligt skulle befinde sig i Afghanistan. Taliban accepterede Osama bin Laden, men havde ikke noget med terrorangrebet at gøre. NATO-landene skulle fange og uskadeliggøre Osama bin Laden.

Men hvad skulle vores opgave ellers bestå i – i Afghanistan? I 2011 fandt amerikanerne Osama bin Laden, og dræbte ham. Vel at mærke i Pakistan. Hvad skulle vi så? Skulle vi indføre demokrati, sikre kvinders rettigheder, skulle vi yde humanitær bistand? Eller ville amerikanerne sikre, at der ikke kom en pro-russisk eller en pro-kinesisk leder til magten i Afghanistan? Eller var Danmark i Afghanistan, fordi vi ville vise solidaritet med USA, og fordi det var vigtigt for os, at være afholdt i Washington? Hvis vi skulle opbygge et normalt demokratisk samfund, hvor var så projekterne, vejene, infrastrukturen, hospitalerne? Og hvor var analytikerne,

efterretningsvæsenerne, som kunne give en nøgtern ikke-ideologisk vurdering af situationen i stedet for komiske Ali beretninger? Og hvorfor har det amerikanske efterretningsvæsen i øvrigt ikke delt sin viden om Talibans hurtige fremmarch med sine allierede?

Rækken af spørgsmål er lang. Jeg er ikke sikker på, at vi får svar på dem alle. Men det er blevet tid for refleksion over dels, hvorfor det gik galt og dels, hvordan vi skal ændre vores adfærd fremadrettet. For det første kunne man godt få den tanke, at det ville være en god idé for Danmark og andre NATO allierede at foretage egne vurderinger og ikke blindt tro på alt, hvad USA kommer med. Danmark og andre NATO-lande kommer til at fremstå som underdanige vasalstater.

For det andet kunne det være, at en gang for alle skulle lægge 1990'ernes fremherskende ideologi på hylden. Efter Sovjetunionens fald blev det en udbredt opfattelse i vestlige politiske kredse, at den vestlige liberale ideologi og tolkning var den eneste rigtige og universelle tilgang. Alle verdens lande skulle følge den angelsaksiske model og blive demokrater på samme måde. I og med, at Sovjetunionen var væk som ideologisk og militær stormagt var vejen banet for en verden i USA's billede. Grundlæggende var det en arrogant opfattelse, som ignorerer forskelle i kultur og historie. Hvad værre er, når man gennemfører dette projekt at eksportere demokrati med militær, går det som regel fundamentalt galt, ja disse aktioner fremmer i virkeligheden det de vil forhindre. Det er vanskeligt at komme til andre konklusioner efter Talibans lyn-sejr. Den vestlige ideologi gør os blind for virkeligheden i et land som Afghanistan. Mange af dem, NATO-alliancen støttede i Afghanistan, var i virkeligheden dybt korrupte narkosmuglere, som udnyttede bønderne. Ja selv den amerikanske hær har formentlig været en del af narke-business. Det flød med penge til latterlige formål, og mange vestlige firmaer og også militærfolk har haft snablen nede i disse kasser. Hvordan kan det være anderledes, når der vælter penge

ind over et fattigt land? Enkeltstående isolerede pigeskoler som prestigeprojekter gør ikke nogen forskel, hvis samfundet ellers er korrump, og der mangler strukturer, som kan støtte op om det.

Jeg har venner, som har været udstationeret, ligesom jeg har undervist soldater, der skulle udstationeret i Afghanistan. Jeg er imponeret over deres beredvillighed til at kæmpe for det gode, selv med livet som indsats. I mange tilfælde har de opsøgt dialog med lokale og støttet projekter i overensstemmelse med vores nationale værdier. Men deres opgave har været principielt umulig. Og det er politikernes ansvar, ikke soldaternes.

Om fremtiden: Jeg tror ikke, der er nogen tvivl om, at Afghanistan vil komme ind i kredsen omkring organisationen Shanghai Cooperation Organization, hvor Kina og Rusland spiller første violin. Rusland og Kina vil formentlig i endnu højere grad blive dominerende magter i Asien. USA's meget pinlige exit – og billedet af afghanere, der falder fra flyvende fly i døden på landingsbanen, vil blive symbolet på et inkompetent USA på vej ned. I SCO deltager både Iran, Pakistan, Indien, de centralasiatiske lande. Vi i Vesten kommer ikke uden om at tænke det igennem og efter min mening vænne os til, at verden ikke er vores alene. Der er andre lande og kulturer, som tænker anderledes, men som er effektive på deres egen måde. Vi er ikke verdens navle, som vi har troet i snart 500 år. Vi kan glæde os over det eller begræde det, men det er en realitet, som vi skal forholde os til.

USA har nedsat en kommission til at undersøge den civile opbygning. SIGAR, hedder den. Den sidste rapport er en sønderlemmende kritik af den amerikanske politik og korrupsion i Afghanistan. Bare vi havde sådan en i Danmark: [Klik her](#).

Jens Jørgen Nielsen er cand.mag. i idéhistorie og historie, tidligere nyhedskorrespondent (Politiken) i bl.a. Rusland og taler flydende russisk [og forfatter af flere bøger

om Rusland og Ukraine]. Han er konsulent og underviser i kommunikation og kulturforskelle. Derudover er han kulturguide i bl.a. Polen, Irland og Tjekkiet og har tidligere arbejdet for FOA samt den danske ambassade i Estland. (kort biografi fra frydenlund.dk)

Ny Afghanistan videokonference den 21. august 2021: Nu mere presserende end nogensinde: Afghanistan er en mulighed for et nyt epoke for menneskeheden

På engelsk:

Aug. 18 – With nearly all policy-makers and strategic analysts in the trans-Atlantic sector of the world in a clueless state of utter chaos and hysteria over the developments in Afghanistan, Schiller Institute founder Helga Zepp-LaRouche today convoked an urgent international seminar for this coming Saturday, August 21 to pursue the only available solution to the crisis: peace through development. The seminar will continue the prescient discussion held by the Schiller Institute on July 31, with many of the same panelists, as well as new ones.

Afghanistan: Potentiale for en ny epoke: Interview med Helga Zepp-LaRouche den 17. august 2021 af Michelle Rasmussen

Resumé på engelsk her, afskrift på dansk nedenunder:

Resumé:

Aug. 17 (EIRNS)—The dramatic developments surrounding the Taliban takeover of Kabul is not the end of the world, as the Western media hysterically claims, the head of the Schiller Institute, Helga Zepp-LaRouche emphasized in her weekly Schiller Institute webcast this morning. Rather, it is very good that 40 years of war in Afghanistan is ending, because that has opened the possibility of integrating Afghanistan into a regional economic perspective, through China's Belt and Road Initiative, in which reconstruction can begin. We must take this opportunity to bring stability and economic development to the Afghan people, she argued. Russia, China and the Central Asian nations are cooperating on this endeavor; it is time Europe and the United States join in.

But! This does require a complete change in approach, she noted. The failure of this regime-change war, and the previous ones since WWII, stand exposed. The war was wrong from the beginning, as the continuing investigation by the 9/11 families into who was responsible for the September 11, 2001 attacks are uncovering, and as Lyndon LaRouche warned on the very day the attacks occurred. More needs to be done. And there was never a viable war plan.

Some Western political leaders are reacting thoughtfully. German CDU chancellor candidate Armin Laschet stated that this was the biggest failure of NATO, ever. Danish Foreign Minister Jeppe Kofod called for reflection and soul-searching. Helga Zepp-LaRouche pointed out the special responsibility that the U.S. has, in President John Quincy Adams' words, to not go abroad in search of monsters to destroy.

Now, as presented in the July 31, 2021 Schiller Institute video conference, "Afghanistan: A Turning Point in History after the Failed Regime-Change Era," there is a potential for a new era of real nation-building in Afghanistan, and the rest of the world, if the Western nations cooperate with the Chinese-led Belt and Road Initiative, along with Afghanistan's neighbors, and drop their geopolitical goals of preventing China and Russia from playing leading roles in the world. Many Afghan development plans are already on the drawing boards, and there is great humanitarian need, starting with building a modern health system, other infrastructure and agricultural alternatives to opium production. There will be great pressure on the Taliban from the outside, with offers of economic development contingent upon how they act.

The last section of the interview was about the purpose and results of the August 14, 2021 video conference "On the 50th Anniversary of Lyndon LaRouche's Stunning Forecast of August 15, 1971: So, are you finally willing to learn economics?" sponsored by the LaRouche Legacy Foundation (LLF).

Those watching were urged to watch and spread both that LLF video conference, and the Schiller Institute video conference on peace through development for Afghanistan. Don't stand on the sidelines while history is being made.

Link: Schiller Instituttets Afghanistan-konference:

Spred ideen om et fælles udviklingsprogram med det samme

Link: Videokonference: På 50-årsdagen for LaRouches forbløffende prognose den 15. august 1971:

Nå, er du så endelig villig til at lære økonomi? Lørdag den 14. august eller bagefter

Afskrift:

MICHELLE RASMUSSEN: Goddag, i dag er den 17. august, 2021. Jeg hedder Michelle Rasmussen, næstformand for Schiller Instituttet i Danmark, og jeg vil lave et interview med Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren og international præsident for Schiller Instituttet.

Søndag fulgte mennesker overalt i verden intensivt den dramatiske udvikling fra time til time i Afghanistan, da Taleban overtog kontrollen over Kabul, og de vestlige diplomater og den afghanske præsident flygtede, og mange afghanere forsøger stadig at flygte.

Den 31. juli, for bare to uger siden, afholdt Schiller Instituttet en meget vigtig videokonference med titlen: "Afghanistan: Et vendepunkt i historien efter tiden med de fejlslagne 'regimeskifte'-krige," hvor du erklærede, at afslutningen på det vestlige militære engagement i Afghanistan kunne være en gylden mulighed for at afslutte geopolitikkens æra og indlede et samarbejde mellem nationer for at etablere fred gennem økonomisk udvikling.

Der vil også være et opfølgende arrangement denne lørdag med mange af de samme eksperter. Klik her.

Hvad er din reaktion, Helga, på begivenhederne i Kabul, og hvad skal der gøres nu?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Først og fremmest er jeg ikke enig med de vestlige mediers hysteri om, at dette er verdens ende. Det første der må gøres klart er, at det afslutter 40 års krig for det afghanske folk, og hvis folk har en fornemmelse af, hvad det vil sige at leve i en så langvarig krig, alle lidelserne for civilbefolkningen, alle de frygtelige ting folk måtte udholde, hvad angår droneangreb, og angst, jeg synes først og fremmest, det er meget godt, at krigen er slut.

Og jeg tror, at det tværtimod er en reel chance for at integrere Afghanistan i et regionalt økonomisk udviklingsperspektiv, som grundlæggende er defineret af Kinas Bælte- og Vejinitiativ. Der er en meget klar aftale mellem Rusland og Kina om at samarbejde om håndteringen af denne situation. De centralasiatiske republikker er interesseret i at sikre, at der er stabilitet og økonomisk udvikling. Der er mulighed for at forlænge CPEC, Den kinesisk-pakistanske økonomiske Korridor, ind i Afghanistan, ind i Centralasien. Så jeg synes, det er en reel mulighed.

Men det kræver en fuldstændig ændring i tilgangen. Jeg tror, at nogle mennesker har en fornemmelse af det. Tysklands CDU-kanslerkandidat, Armin Laschet, kom med en bemærkning, som jeg synes afspejler dette, at dette er NATO's største nederlag siden dets eksistens, og det er uden tvivl sandt, og at dette er en epokegørende forandring, og han brugte udtrykket "epokegørende forandring", hvilket jeg finder bemærkelsesværdigt, fordi jeg hele tiden efterlyste, hvor er de institutionelle mennesker i Europa og i USA, som erkender, at der må være en aksiomatisk rettelse af politikken, der førte til den ene fiasko efter den anden i det vestlige system.

Så jeg tror, at hvis de europæiske nationer og USA ville forstå, at dette er en enestående chance, hvis de samarbejder frem for at bekæmpe Rusland og Kina og deres indflydelse i regionen, og de går sammen om den økonomiske udvikling dér, vil millioner af flygtninge, som er i Pakistan og Iran, og mange af dem er stadig i Europa, så der er brug for et

perspektiv for genopbygningen af Afghanistan på en seriøs måde, da det bestemt ikke blev gjort i de sidste 20 år. Og så kan dette blive et meget positivt vendepunkt, ikke kun for Afghanistan, men også for hele verden.

RASMUSSEN: (resten er ikke korrekturlæst) Kan du forklare yderligere, hvordan dette kunne være en mulighed for USA og Vesteuropa, fremfor for at betragte Kina og Rusland, som hovedfjenden? Faktisk har nogle sagt, at tilbagetrækningen fra Afghanistan snarere drejer sig om at fokusere opmærksomheden på at bygge op til provokation mod Kina og Rusland. Kan du forklare, hvordan dette kunne være en gylden mulighed for en koalition for fred gennem økonomisk udvikling? Og hvad kunne det kinesiske Bælte- og Vejinitiativ betyde for Afghanistan og hele regionen?

ZEPP-LAROUICHE: Situationen er helt klart, at Vesten har et ansvar for at hjælpe med at afbøde konsekvenserne af 20 års endeløse krige, hvoraf Afghanistan kun udgør én, og virkelig begynder at opbygge nationer. For dette var igennem 20 år aldrig var en del af ligningen i Afghanistan-situationen.

Nu er Bælte- og Vejinitiativet åbent for alle. Dette er blevet udtalt igen og igen af præsident Xi Jinping og andre kinesiske ledere. Rusland har også igen og igen gjort det klart, at de gerne vil have et fredeligt samarbejde; Præsident Putin har mange gange, selv for nylig, talt om idéen om et integreret eurasiske kontinent fra Lissabon til Vladivostok. Og jeg tror, at dette er et perspektiv, hvor det for eksempel er Kina – hvis man ser på den økonomiske motor for europæiske nationer. Dette er det eneste område, hvor man har økonomisk vækst, og hvis USA ville opgive deres geopolitiske idé om, at verden skal være et nul-sums-spil, hvor den ene side vinder og den anden side taber – men at dette kan blive et 'win-win' samarbejde; jeg tror, at tiden nu er inde til et dramatisk kursskifte. Men det kræver: Stop med geopolitik; begynd at tænke på, at samarbejde til fordel for den anden ville være til gavn for én selv.

RASMUSSEN: Nogle siger, at den første idé om at gå ind i Afghanistan var korrekt, for at tage hånd om terrorisme, at give husly til terrorister, men at så den anden del – opbygningen af demokrati – mislykkedes. Men tror du virkelig, at det var nødvendigt at gå ind i Afghanistan? Og hvad med alle de regime-skiftekrige, der har været i gang siden afslutningen af Anden Verdenskrig?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg har sagt mange gange, og vi publicerede mange artikler i en hvidbog, allerede for 11 år siden, hvor jeg gjorde opmærksom på, at denne krig var dårligt defineret fra begyndelsen. For hvis du husker, var påskuddet for det 9/11, at bin Laden – at Taleban angiveligt gav husly til bin Laden i Afghanistan; derefter påberåbte man sig NATO's artikel V, og sådan startede hele NATO-engagementet. Men det er stadig genstand for en igangværende retssag i USA, at omstændighederne den 11. september er meget forskellige fra den officielle historie. Min afdøde mand, Lyndon LaRouche, lavede et webcast den 3. januar 2001, hvor han forudsagde, at Bush-administrationen ville blive konfronteret med en finanskrisen, de ikke kunne klare, og at der derfor var fare for en "Rigsdagsbrand" som påskud for at ændre politikker. Og det er præcis, hvad der er sket den 9/11. Så dette er en helt anden historie, som stadig mangler at blive opklaret, og virkelig komme til bunds i, hvad det præcist involverede i form af korrupte elementer i det amerikanske sikkerhedsapparat. Så krigen var dårligt defineret, og hvis man helt fra begyndelsen definerer en krig på den forkerte måde, kan den ikke føre til et positivt resultat.

'Afghanistan Papirerne', der blev offentliggjort af Washington Post i 2019, er allerede en knusende beretning om, at dette ikke gik godt, at alle succeshistorierne var fuldstændig svigagtige; ledende militærfolk blev citeret for at sige, at de ikke anede hvad de lavede der, ikke vidste, hvem fjenden var, men ikke desto mindre fortsatte krigen i to år mere.

Så den krig blev startet og ført på et fuldstændig forkert

grundlag. Jeg tror, at det, vi ser nu, er erkendelsen af, at alle disse udenlandske, interventionistiske krige under påskud af enten "retten til at beskytte", humanitære interventioner, regimeændringer, farverevolution – at denne politik er fuldstændig mislykket. Det førte til den værste katastrofe i NATOs i historie – jeg er enig med hr. Laschet på det punkt – og det skal stoppes. Også fordi det står klart, at "vestlige værdier" har spillet fallit med Afghanistan. Tanken om, at man kan gå ind i et andet land og med militære midler pålægge værdier, der ikke er helt så sandfærdige i første omgang – hvis man ser på menneskerettighedsspørgsmål i EU eller demokratispørgsmål, så er disse ting stort set betegnelser, der påsættes en politik, der har helt andet formål.

Så jeg synes, pointen må være at indse alt dette fuldt ud. Og jeg tror, at flere politikere, ligesom hr. Laschet, har bedt om en reel, dybdegående selvregnsagelse og refleksion over, hvad der gik galt, og jeg mener, at dette vil være meget sundt.

RASMUSSEN: Faktisk sagde den danske udenrigsminister, Jeppe Kofod, da han mandag holdt et pressemøde midt i alle de dramatiske udviklinger, at dette kræver refleksion og selvregnsagelse af hele den internationale koalition, af NATO, af alle af os, der har stået bag indsatsen i Afghanistan de sidste to årtier. At det vi ser er helt anderledes end analyserne; den afghanske hær og regeringen var måske mere en ørkenpejling end en realitet

Og samtidigt er især USA's rolle, og ændringen i USA's paradigme så vigtigt, hvor du i går, da du talte til dine medarbejdere, tog udtalelsen fra USA's president John Quincy Adams frem, hvor han sagde at "Når som helst standarden for frihed og uafhængighed udfolder sig, så vil Amerikas hjerte, hendes velsignelser og hendes bønner gøre sig gældende. Men Amerika drager ikke til udlandet for at søge efter at ødelægge monstre ". Kan du sige mere om dette? Og også specifikt om den ændring, der nu skal til at ske i USA?

ZEPP-LAROCHE: Det John Quincy Adams citat du nævnte, lægger virkelig pointen frem. For med det angloamerikanske "special relationship" har USA forsøgt at adoptere det britiske imperiums model, skabe en unipolar verden og eliminere ethvert regime, der ikke følger trop med regimeskifte, farverevolution eller anden form for intervention med NGO'er. Dette er blevet tydeligt for hele verden. Og USA har heldigvis tradition for at være en republik. John Quincy Adams sagde ikke alene, at det ikke er meningen at jage fremmede monstre, men derudover at skabe en alliance af perfekt suveræne republikker, der er forenet i at tjene alles fælles bedste. Og det tror jeg, der opfordres til. Så hvis USA virkelig ville indse, at det er i deres egen interesse – først og fremmest tjener det ikke deres egen interesse med disse udenlandske interventions-krige. De har mistet utrolig meget image og omdømme. Det gælder Vesten generelt, denne fiasko i Afghanistan har skadet Vestens omdømme generelt, men USA i særdeleshed. Så der er ingen vej frem på denne måde.

Hvis imidlertid ledende institutioner og personligheder i USA og europæiske nationer ville sige: "OK, vi begik en fejl, og nu vil vi ændre vores syn. Vi samarbejder med Rusland og Kina om opbygningen af et nyt paradigme, hvor suverænitet respekteres, og den andens interesse er en del af ligningen". Så kunne vi befinde os i begyndelsen af en smuk ny æra. Og jeg tror, at det er den slags diskussion, der er nødvendig lige nu.

RASMUSSEN: Hvad med Afghanistan selv? Der er mange mennesker, der er bange for, hvad Talebans kontrol vil indebære. Er der en nu med Silkevejs-perspektivet en mulighed for at undgå de excesser, der fandt sted løbet af den forrige Taliban æra – at undgå en borgerkrig, og at undgå terrorister og destabilisering af hele området, og endvidere, hvad skal der gøres ved med opiumhandlen? Er dette en mulighed for at undgå fortidens potentielle katastrofer, og hvilken type udviklingsprogram foreslår du for Afghanistan?

ZEPP-LAROUCHE: Først og fremmest tror jeg, at de store naboer, Rusland og Kina, er ekstremt bekymrede for hvorvidt Taleban vil opfylde deres løfte om ikke at fremme terrorisme og ikke gøre noget, der vil være i modstrid med Ruslands eller Kinas interesse. Taleban, som har overtaget kontrollen nu, har allerede udstedt amnesti for alle mennesker i den tidligere regering, de har garanteret, at der ikke vil ske nogen overlaster på folk fra udenlandske ambassader, så det vil nu alt sammen være i fokus i verden. Og hvis Taliban opfylder disse løfter – og jeg er ret sikker på, at enhver form for økonomisk fordel ved Silkevejen er afhængig af, at de holder fast ved dette – så kunne man virkelig starte et økonomisk udviklingsprogram, hvorved – jeg mener, Afghanistan er et af de fattigste nationer i verden. Igennem 20 års engagement har USA og NATO, herunder den tyske Bundeswehr, ikke gjort noget for at opbygge nationen. OK, måske blev der bygget et par skoler og et par hospitaler, men for det meste er dødeligheden for børn under fem år stadig forfærdelig, fattigdommen er frygtelig; så hvis der nu er et perspektiv om at bygge infrastruktur, integrere korridorlinjerne i Afghanistan med Pakistans og Centralasiens, at nå ind i Kina, nå ind i Rusland, så kan den økonomiske udvikling starte.

Naturligvis må man starte med et sundhedssystem fordi vi stadig befinder os i en pandemi: Afghanistan har akut brug for moderne hospitaler, moderne uddannede læger, fordi denne pandemi er overhovedet ikke overvundet; så kunne man have et reelt, seriøst landbrugsprogram, der erstatter den resterende opiumproduktion, ved at give et incitament til de afghanske landmænd, hvorved de ville få det meget bedre, hvis de vil producere mad til landet og regionen. Jeg mener, vi har offentliggjort dette; vi afholdt netop denne konference, du refererede til, og derfor er alle disse programmer der. Men jeg tror, at det centrale er, at der er et internationalt samarbejde for ikke at gå glip af denne mulighed for at sætte den økonomiske udvikling i Afghanistan på dagsordenen på en seriøs måde.

RASMUSSEN: Som du siger, er nogle af disse planer allerede på tegnebrættet og venter bare på at blive gennemført, herunder i vores opdaterede rapport om Den nye Silkevej, hvor vi kommer med forslag – der er også et russisk forslag, som vi genoptrykte. Så, som Lyndon LaRouche sagde på tidspunktet for Oslo-aftalerne mellem palæstinenserne og israelerne, vil nøglen til at vinde freden være at få "skovlene i jorden" og starte byggeprocessen. Og at dette ville være den eneste måde at skabe en grund til, at de tidligere fjender arbejder sammen. Du har fremmet denne form for idé, fra Nicholas af Cusanus' "Modsætningernes Sammenfald", og det som du efterlyste under konferencen, som vi afholdt, med henblik på at sætte det økonomiske udviklingsprogram i centrum for spørgsmålet om det politiske forlig.

Nu er udviklingen forløbet hurtigere end... vi ved ikke, hvad der kommer til at ske med hensyn til hvilken type magtdeling. Men disse programmer er der; vi skal have skovlene i jorden. Har du noget mere at sige om det eller noget andet om Afghanistan, før vi går videre til det næste emne?

ZEPP-LAROUCHE: Nej, du sagde det. Jeg tror, []den eneste ting man kan sige er, at der er en ung generation af mennesker, der har deres egne drømme, som har haft oplevelsen af []at rejse til udlandet, at være i kontakt med nationer rundt om i deres del af verden, og jeg tror, []der vil være en anden situation. Det vil ikke være som for 20 år siden. Mange ting er forandret – Kina er anderledes. Kina har nu lanceret Bælte and Vejinitiativet, hvilket er den dominerende dynamik i hele Asien. Det betyder, at perspektivet om at overvinde fattigdom, at have et anstændigt liv, som uddannede mennesker, som læger, som videnskabsfolk, som astrofysikere, som alt hvad man ønsker, det er meget mere fremme i tankerne hos den unge generation, og jeg tror, []at også Taleban vil opleve fordelene ved forandringerne i infrastrukturen. Fordi mennesker ikke er skabt til at konkurrere med dyr om fysisk arbejde; mennesker er der, fordi vi har et kreativt sind, vi kan udvikle

videnskabelige og teknologiske fremskridt, som gør livet bedre, hvilket gør levetiden længere. Og jeg tror, at disse er civiliserede forandringer, der foregår i hele Asien.

Asien har – i modsætning til USA eller Europa – den opfattelse, at det kommende århundrede er Asiens århundrede, og man har en enorm økonomisk udvikling: folk tror på, at livet vil blive bedre – hvilket ikke er tilfældet i Europa eller USA. Men i Asien tror folk, at de næste generationer får et bedre liv end de nuværende. Og der er også overalt en forbindelse til gamle traditioner, til dels 5.000 år gamle historier.

Også Afghanistan har en historie på mange tusinde år; det var en stor civilisation omkring tidspunktet for den græske klassiske periode, og der er meget arkæologisk arbejde, som stadig skal udføres. Så forbindelsen mellem fremtiden og den store tradition – dette område var kendt for at være 'de tusind byers land' – der er meget, som nu virker gavnligt. Og jeg er faktisk optimistisk om at såfremt verdenssamfundet reagerer positivt på dette øjeblik, kan det være begyndelsen på en ny æra for regionen og for menneskeheden.

...

RASMUSSEN: Et af de punkter, der blev rejst under videokonferencen om Lyndon LaRouches økonomiske principper [[link her](#)], passer meget godt ind i det, vi diskuterede om Afghanistan. Jeg tror, at det var Paul Gallagher, der påpegede, at det originale Bretton Woods-system, der blev udformet af Franklin Roosevelt, skulle være baseret på afslutningen af det kolonialistiske system; at det, for både at bringe politisk frihed til de tidligere koloniale nationer og økonomisk udvikling, ville afhænge af højteknologisk eksport, maskiner, traktorer, alle slags ting, fra USA, fra industrilandene, som en måde at opbygge de fattigere lande på og også som en motor for økonomisk vækst i industrilandene. Og den idé blev aldrig ført ud i livet på grund af Trumans

smålige sind, som sidenhen blev manipuleret af Churchill; men hvordan ser du dette i lyset af, ikke alene Afghanistan, men perspektivet om, at vi igen mobiliserer kapaciteterne, de industrielle og også videnskabelige og teknologiske kapaciteter på steder, hvor man kan sige tidligere industrialiserede nationer, hvor der nu også er store problemer på grund af pandemien? Og som vi har talt om, skabelsen af mange job med det formål endelig at bringe økonomisk udvikling til de fattigere lande.

ZEPP-LAROUCHE: Tja, der er stor opmærksomhed på systemernes såkaldte konkurrence mellem Vesten og Kina, fordi hvad Kina tydeligvis har opnået siden 2013, siden Xi Jinping lagde Bælte- og Vejinitiativet på bordet – dette har kun stået på i otte år – men i disse otte år har man set en utrolig udvikling af infrastruktur, det største infrastrukturprogram i menneskehedens historie. Det påvirker 150 lande.

Det er helt klart en måde at overvinde fattigdom på: Kina har gjort det for sin egen befolkning. Det har givet udviklingslandene et eksempel på, at det kan lade sig gøre, og det står nu meget klart, at økonomisk udvikling og økonomiske korridorer er meget bedre end at gøre udviklingslandene til hangarskibe for den amerikanske militærmaskine. Det er meget mere attraktivt at deltage i økonomiske fremskridt og overvinde sine egne problemer end at have masser af moderne våbensystemer – ligesom tilfældet er i Afghanistan, hvor hæren er udstyret med ekstremt sofistikerede våben. Brugte den afghanske hær dem? Nej! De smed dem, fordi de ikke troede på det system, der ville være forbundet med brugen af dem. Så nu besidder Taliban mange af disse moderne våben.

Så jeg tror, at hvis folk er seriøse og virkelig lærer lektionen, så er økonomisk udvikling vejen frem; fredelig udvikling. Vi har en pandemi, vi har nye, alvorlige sygdomme, ligesom et nyt udbrud af Marburg virus; vi har en ny svamp; disse medfører alle faren for et biologisk holocaust, som min

mand advarede om i 1973. For at besejre det er der behov for at få alle lande til at arbejde sammen. Så hvis europæiske og asiatiske nationer samt USA alle ville sige, at prioritet nummer et er at overvinde fattigdom for at sikre, at intet barn længere dør af sult, fordi vi har teknologien til helt at undgå det – det er ikke nødvendigt – at have et moderne sundhedssystem i alle lande.

Jo, omfanget af frihed, de frihedsgrader, der ville ligge i et sådant samarbejde, herunder rumsamarbejde, at sætte landsbyer på Månen, byer på Mars; at tænke i et perspektiv af to, tre generationer fra nu af; interstellare rejser: Universet er så enormt, at jeg synes at den nuværende tilstand er et levn. Det er som en dinosaur, som man først vil kunne se på et museum om nogle år; men hvis menneskeheden skal overleve, kan den geopolitiske tankegang ikke være en del af det. Så hvorfor ikke opgive det – bare afslutte det og starte en æra med samarbejde, så folk vil være stolte over at være en del af generationen, der har gjort dette fremskridt?

RASMUSSEN: Og hvis vi gør det rette, kunne vi have perspektivet; hvem ved, hvor mange vidunderlige opdagelser der kommer fra de børn, der vil blive opdraget i Afghanistan under bedre forhold, hvis vi gør det rette. Jeg opfordrer stærkt vores seere til at se videokonferencen om Afghanistan, som vi afholdt for to uger siden, og også den konference, som vi holder på lørdag. Og som du sagde, er vi nødt til at bruge chokket over de seneste dages udvikling til at gribe muligheden for at etablere et nyt internationalt paradigme for mennesker gennem økonomisk udvikling, og jeg opfordrer også vore seere til at se LaRouche-videokonferencen, og til at studere Lyndon LaRouches værker; for som José López Portillo, den tidligere præsident i Mexico sagde: "Nu er tiden inde til at lytte til Lyndon LaRouche kloge ord; og også at arbejde for oprejsning af LaRouche og hans medarbejdere, mht. det falske grundlag for deres fængsling, så LaRouches forslag og hans tankemetode kan tages i brug netop nu, til at foretage dette

nødvendige paradigmeskifte, hvis potentiale er blevet overdraget til os med denne dramatiske udvikling.

Og jeg har en særlig appel til de af jer, der endnu ikke har kontaktet os: kontakt os. Sid ikke på sidelinjen, når vi har chancen for at ændre historien.

POLITISK ORIENTERING EKSTRA den 16. august 2021: Vil Kabuls fald skabe en ny vestlig politik? Også med lydfil.

Med formand Tom Gillesberg

Lydfil:

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2021/08/tg-16.mp3>

POLITISK ORIENTERING den 9.

august 2021, video og lyd: De store problemer kan kun løses, hvis vi erstatter geopolitik med samarbejde

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2021/08/Stemme-024.mp3>

NYHEDSORIENTERING JUNI-JULI 2021: Afghanistan ved en korsvej

Download (PDF, Unknown)

Resumé: Schiller Instituttet

Konference Panel 1: Dårskabens fremmarch: Kan menneskeheden stadig nå at slukke den nu antændte lunte til atomkrig?

Den 8. maj 2021 vil gå over i historien som den dag, hvor stemmer fra hele verden krævede et nyt retfærdigt paradigme uden fare for atomkrig og sanktioner – og de blev hørt. Konferencen med titlen: "Den atlantiske verdens moralske sammenbrud råber på et nyt Paradigme" samlede talere fra USA, Europa, Syrien, Afghanistan og Japan, der hver især beskriver den usikre strategiske situation, som verden er blevet bragt i. Harley Schlanger var ordstyrer i det første panel og krydrede dialogen med sine indsigter, og udfordrede endog i slutningen tilhørerne til at "genoverveje, hvad man mener at vide".

Helga Zepp LaRouche startede Panel 1, "Dårskabens fremmarch: Kan menneskeheden stadig nå at slukke den nu antændte lunte til atomkrig?" med sin hovedtale, "Er menneskeheden en udødelig art eller dummere end dyr?" idet hun rettede "en indtrængende appel om at ændre retning" i forhold til den farlige vej, menneskeheden er slået ind på. Med udgangspunkt i helheden af de strategiske kriser, som menneskeheden står overfor, tegnede Zepp-LaRouche et detaljeret forfærdende billede af den nuværende verdensorden, der er omfattet af tre store realiteter, som truer med udryddelse: 1) atomkrig, 2) pandemi og hungersnød og 3) en neo-malthusiansk infektion af de hjerner, der kræver affolkning gennem dekarbonisering af landbrug og industri, dvs. midlerne til opretholdelse af livet. Hun skitserede hurtigt et billede af, hvor tæt vi er på atomkrig, og påpegede hvordan en af de fremprovokerede

kriser, Rusland-Ukraine henholdsvis Kina-Taiwan, kunne være snubletråden. Idet hun mindede om admiral Charles Richards udtalelser i februar om behovet for at ændre muligheden af en atomkrig fra "usandsynlig" til "sandsynlig" modstillede hun røsterne fra mange specialister, f.eks. Henry Kissinger, Peter Beinart, Scott Ritter og andre, der forklarer, at sådanne krige mod Rusland eller Kina "ikke kan vindes" og "er vanvittige"

Zepp-LaRouche, mindede publikum om, at den syriske kardinal Zenaris indtrængende appel om at afslutte 'Cæsar'-sanktionerne mod Syrien, idet disse sanktioner samt ti års krig har bragt 90% af befolkningen under fattigdomsgrænsen, var en af grundene til at afholde denne konference. Sådanne "ensidige sanktioner" er fuldstændigt "ulovlige" baseret på folkeretten; de gør intet andet end at "ramme de fattige," insisterede hun. Med henvisning til sanktionsspecialisten i Obama-æraen, Brian O'Tooles, nylige opfordring til at bringe "smerte-meteret" (hans udtryk) mod Rusland fra 10% til 70% ved hjælp af sanktioner, påpegede hun, at det i Syrien betyder millioner af dødsfald. Elitens grovheder, såsom Madeleine Albright, der sarkastisk bemærkede, at "en halv million irakiske børns død var dét værd", blev af Zepp-LaRouche sat i relief i forhold til den nylige "Hunger Ward"-dokumentar, der blev frigivet af Verdensfødevareprogrammets direktør, David Beasley, for at påvise, at denne påførte sult faktisk "ikke er det værd." Hun foreslog, at de døde børns ansigter skulle dukke op i Albrights mareridt for at hjemsøge hende, indtil hun får sin menneskelige medfølelse gendannet.

Med sin tredje pointe satte Zepp-LaRouche stigningen på 236% i sult, der blev rapporteret af WFP, de millioner af COVID-dødsfald, alvorlige pandemiske forhold i Indien, Brasilien og andre steder i relief i forhold til advarslerne i 1972 fra hendes mand, Lyndon H. LaRouche, om, at den fortsatte anvendelse af IMF's 'betingelser' for udviklingslande på det tidspunkt ville føre til nye pandemier, krig og en ny

fascisme. Det er klart, påpegede hun spidst, "at man ligger som man har redt". Hun afrundede dette billede med påtvungen ødelæggelse, idet hun pegede på de oligarkiske bankmænds nyeste planer for at skabe en 'Great Reset', grøn superboble, for at redde deres bankerotte finanssystem. Den akkumulerende kvantitative lempelse, pengeindsprøjtning osv. skaber en hyperinflation som i 1923, men nu på global skala. Igen brugte hun de kritiske røster mod denne grønne ordening, såsom den indiske energiminister Raj Kumar Singh, for at demonstrere, at ikke alle er blevet gale [endnu].

Men verden behøver ikke nødvendigvis at være på denne vej til helvede eller udryddelse. Fru LaRouche tegnede et billede af håb, idet hun opfordrede til, at hjælpeorganisationer, US Army Corps of Engineers og andre enheder, endelig vil opbygge et moderne verdenssundhedssystem. Trods alt blev der bygget et hospital med 1000 senge på 10 dage i Wuhan, Kina, sidste år, mindede hun sit publikum om. For at gennemføre alt dette henviste hun til sin afdøde mand, Lyndon LaRouche, og hans plan om et nyt 'Franklin D. Roosevelt'-lignende program: et globalt Glass-Steagall, hamiltonisk bankkreditsystem – et Nyt Bretton Woods. Kinas Xi Jinping har med sin Nye Silkevej vist, at krig og fattigdom kan overvindes, bemærkede hun. Alt dette kan gøres, hvis der, som den russiske præsident Putin efterlyste i 2020, indkaldes til et P5-topmøde i FN's Sikkerhedsråd (5 permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråd, red.) for at få nationer til at arbejde sammen om at opbygge dette moderne sundhedsvæsen, udvikle fusionskraft, have internationalt samarbejde i rummet, og "bygge en landsby på Månen og derefter en by på Mars".

Med denne kulisse af en smuk fremtid afsluttede Zepp-LaRouche med det inspirerende klip med direktøren for Emiraternes rumfartsagentur, Sarah Al Amiri, der peger på billioner af galakser og fremhævede, hvor dumt det er, at vi ikke udvikler alt dette. Hermed vendte hun tilbage til sin indtrængende appel og sluttede af med at udfordre os alle til ikke at være

"dummere end dyrene".

Dr. Shaaban

Derefter gav Dr. Bouthaina Shaaban, politisk og medierådgiver for det syriske præsidentskab, en værdig, lidenskabelig opfordring: "Gendan international ret: Respekter Syriens perfekte suverænitet", hvor hun fortalte tilhørerne, at Syrien i de sidste ti år har 'udkæmpet en krig på to fronter'; en på gaden med mennesker "ledet af velorganiserede hemmelige styrker", der siger hvad der skal gøres; og en anden parallel krig med mediefortællingen, der vildleder og forvirrer det syriske folk. "Underlæggelsen af Syrien er vigtig for vestlige styrker, fordi Syrien. . . er 'kronjuvelen' i den arabiske verden: Derfor afsatte de milliarder af oliepenge, våben og terrorister til at gøre jobbet for dem". Hun pegede direkte på den britiske rolle i disse aktioner. Hun opfordrede til ophør med ulovlige sanktioner – en "form for kollektiv afstraffelse af det syriske folk". Og dog bemærkede hun, at syrernes udholdenhed, sammen med andre der har været nødt til at udholde sanktioner, har vist, "at vestlig politik. . . har spillet fallit". Hun konkluderede, at "vi er vidne til det gradvise sammenbrud af 500 år gamle vestlige koloniale imperier og fremgangen af Østens skæbne".

Der fulgte en livlig udveksling af spørgsmål mellem Dr. Shaaban og fru LaRouche efterfulgt af både publikums spørgsmål og udveksling af ideer og forespørgsler mellem de to kvinder. På et tidspunkt sagde Dr. Shaaban, at hun meget gerne ville cirkulere Zepp-LaRouches hovedtale "verden over". Som svar på et spørgsmål om, hvordan hun kan være optimistisk omkring Syriens fremtid, pegede ministeren på Syriens 7.000 år kontinuerlige historie, og at landet har stået over for angreb og trusler før, at det syriske folk altid har været "fri for uretfærdigheder". Fredelig sameksistens mellem flere religioner i Syrien er en egenskab, "som vi får ind med

modermælken". Dr. Shaaban erklærede, at "dette er tiden for Schiller Instituttet til at være den førende fortælling; dens noble sag gennem de sidste 50 år" må og skal sejre.

Oberst Black (pens.)

Dernæst var det oberst Richard H. Blacks tur – tidligere senator for (Virginia), tidligere officer i det amerikanske marinekorps, og tidligere leder af den amerikanske hærs strafferetlige afdeling, 'US Pentagon' – til igen, som på to tidligere Schiller-konferencer, at udfordre publikum til at "afvise" de "foragtelige" og "afskyelige" handlinger i den amerikanske regerings navn, der har samarbejdet med og finansieret al-Qaida-terrorister i Syrien, og fortsætter med at indføre ulovlige sanktioner. Han leverede også et detaljeret billede af de sidste 10 års krig og dens frygtelige indvirkning på det syriske folk.

Daisuke Kotegawa

Daisuke Kotegawa, tidligere embedsmand i det japanske finansministerium og tidligere direktør for Japan ved IMF, havde givet sin præsentation titlen: "Obama-sanktionerne saboterede udviklingen i Japan og Rusland". I en kort gengivelse af de japansk-russiske forhandlinger i 2012, som resulterede i otte områder med økonomisk, politisk og socialt samarbejde mellem de to lande, demonstrerede Kotegawa, hvordan den tunge hånd af amerikansk 'sanktionsdiplomati' bragte det russisk-japanske økonomiske samarbejde til afslutning. I dette tilfælde "pressede Obamas nationale sikkerhedsrådgiver, Susan Rice, der sammen med Obama rejste til Japan kort efter Maidan-kuppet i 2014, den japanske premierminister Abe til "at indføre økonomiske sanktioner mod Rusland". Med japanske banker truet af amerikanske repressalier for eventuelle lån til russiske virksomheder, ligger projektaftalerne fra 2012 nu næsten stille.

Caleb Maupin

Sidste taler på dette første panel var Caleb Maupin, journalist og analytiker, grundlægger af Center for politisk Innovation: Maupin talte om "Sanktioner mod Syrien, konflikt med Kina: Hvem drager fordel heraf?" Maupin gav en stærk bekræftelse af, hvad alle talere før ham hævdede: De "strafferetlige sanktioner", som USA har indført, må ophøre. Han havde evnen til at aflive myterne, idet han citerede detaljerede kendsgerninger om, hvordan den syriske regering fra 1970'erne til 2011 har forøget den forventede levealder, sænket børnedødeligheden, opbygget infrastruktur og "udslettet" analfabetisme i Syrien. "I stedet for at blive venner med Syrien, har amerikanske ledere søgt at styrte Syriens regering", og han bemærkede, at "Biden-administrationen gennemfører [sanktioner]". (Senere i spørgerunden langede Maupin igen ud efter hykleriet med, at Bidens udenrigspolitik var i strid med den økonomiske dagsorden, idet han latterliggjorde ham og sagde, "de venstreorienterede plejede at være anti-krig".) Han sammenlignede disse syriske kendsgerninger med Kina, som også har "trukket millioner af mennesker ud af fattigdom". Maupin kaldte Kinas succes med at gå fra at være "en dybt forarmet" nation til nu en "økonomisk supermagt" for "en af de smukkeste historier i det 20. og 21. århundrede". Han afsluttede med: "Der er kun én menneskelig familie", og ligesom fru LaRouche udtrykte han håbet om, at denne konference vil uddanne folk til give USA og menneskeheden en "ny retning".

Sammenfatning af europæiske talere, Panel 1

8. maj (EIRNS) – Sanktioner er kollektiv straf mod befolkningen – Dr. Hans Koechler, præsident for 'Den internationale Fremskridtsorganisation', der for mange år siden intervenserede til fordel for Lyndon LaRouche, holdt en meget slagkraftig tale imod ensidige økonomiske sanktioner, som han kaldte "en fortsættelse af krig med andre midler".

Sanktioner er en ny version af asymmetrisk krigsførelse med det klare mål at tvinge det udsete land til underkastelse; en skandaløs og moralsk oprørende form for middelalderlig belejringskrig, som har vundet indpas i vores moderne verden. Dr. Koechler kom flere gange tilbage til eksemplet med Irak, hvor de totale sanktioner, der blev gennemført indtil den endelige invasion af landet, udgjorde en af de mest alvorlige internationale forbrydelser i historien efter Anden Verdenskrig, med hundredtusinder af mennesker som døde.

Dr. Koechler undsagde den "skandaløse situation" i det internationale retssystem, som er utilstrækkelig til at håndtere disse situationer. FN's kollektive sikkerhedssystem er heller ikke i stand til at beskytte suveræniteten på grund af vetoet, der tillader en eller en gruppe permanente stater at kapre Sikkerhedsrådets politik.

Han fordømte den situation, hvor den mest magtfulde nation, USA, i stigende grad arrogant har tiltaget sig selv magten til at gennemføre sanktioner i egen interesse. Vi har her at gøre med en imperialistisk krænkelse af suverænitet i fuldstændig modstrid med folkeretten, sagde han. 'Caesar'-sanktionerne mod Syrien, der følger efter ti års krig mod dette land, er en forbrydelse imod menneskeheden. De "afslører en holdning af arrogance og selvretfærdighed, der er typisk for imperialistisk herredømme".

Dr. Koechler opfordrede folk til at mobilisere det romersk-katolske og andre kirkesamfund for at presse statsoverhovederne til [at ændre] overbevisning, blandt dem Biden, selvfølgelig, for at få dem sat i bevægelse.

Verdensregering? Et bidrag fra Rusland og Kina – Wilfried Schreiber, forsker ved World Trends Instituttet for International Politik, i Potsdam, efterfulgte Dr. Koechler og fortsatte diskussionen om problemerne i den nuværende verdensorden.

Efter at have højtideligholdt den 8. maj med sejren over nazismen og Sovjetunionens bidrag til denne sejr, fordømte han den farlige nuværende tendens, hvor had og ondskab hver dag udøves over Rusland af massemedierne. 76 år efter krigens afslutning er situationen langt "farligere end i Den kolde Krig på grund af de enorme teknologiske fremskridt de sidste 30 år".

Prof. Schreiber understregede dog det positive bidrag til at løse denne situation i erklæringen fra de russiske og kinesiske udenrigsministre efter mødet i Guilin i marts. Første signal i denne erklæring, at Kina og Rusland ikke accepterer Vestens "regelbaserede orden". For prof. Schreiber opfattes denne "fuldkommengørelse af vestlige værdier" som en neokolonialistisk påstand, en slags strukturel racisme.

Det andet signal er, at netop selvsamme mangfoldighed i verden kræver samarbejde og dialog, ved at sætte forskelle til side og arbejde hen imod en fælles sikkerhed. I denne søgen efter en fælles og juridisk international orden tildeles FN-organisationen den centrale rolle. Ikke overherredømme eller den stærkes ret, men et fælles ansvar.

Refleksioner over en ny udenrigspolitik – Eric Denécé, direktør ved Det franske center for Efterretningsforskning (CF2R), kritiserede dybt den franske udenrigspolitik, der siden 00'erne i stigende grad kom under amerikansk indflydelse, især i udenrigsministeriet, hvor en håndfuld diplomater med amerikanske neokonservative idealer har kørt løbet.

Han foreslog en række ændringer for at genskabe Frankrigs mistede internationale troværdighed og dets evne til at spille en gavnlig formidlende rolle i forhold til verdens "modsætninger". Hovedsageligt ved at øge sin uafhængighed og ekspertise inden for efterretning, militær og økonomi. Frankrig skal genbalancere sit forhold til USA på grund af sidstnævntes bekymrende fremmarch mod overherredømme;

aggressiv og uansvarlig politik i Irak, Syrien og dets støtte til radikal islamisme i det arabiske forår.

Han fordømte også i vid udstrækning det "økonomiske svindelnummer", som USA udsætter sine allierede for, gennem et helt arsenal af metoder for at opnå herredømme på verdensmarkederne. Blandt de overnationale sanktioner, hvorigennem kampen mod korruption er blevet kapret for at afpresse milliarder af euro fra franske virksomheder. Vi kan ikke acceptere en sådan praksis fra en "allieret". Denécé er gunstigt indstillet i forhold til at trække sig ud af NATO's integrerede kommando.

Endelig ville han gå ind for en reform af EU, fordi den forhastede udvidelse til Østeuropa førte til en for stor indflydelse fra USA og imod Rusland. Han ønsker at genskabe traditionelle franske bånd til Rusland, Kina og Afrika.

Afghanistan og den Nye Silkevej – Historisk set ligger Afghanistan ved korsvejen af den historiske silkevej, hvor forskellige kulturer og samfund fra hele verden mødtes og udvekslede ideer og varer med hinanden, rapporterede Sayed Mujtaba Ahmadi, ministerråd ved Afghanistans ambassade i Canada.

I dag arbejder Afghanistan hårdt med de pågældende lande for at genoplive Silke- og 'Lapis Lazuli'-ruterne. Afghanistan integrerer Bælte- og Vejinitiativet, herunder den operative drift af gasrørledningen mellem Turkmenistan, Afghanistan, Pakistan, Indien (TAPI) og også CASA-1000 (Centralasien og Sydasien). Sidstnævnte er en el-transmissionslinje. Chabahar-havnen vil bidrage til at øge handel, transport, transit og samarbejde mellem regionale og andre regioner.

Afghanistan ligger centralt i forhold til Den persiske Golf, Det kaspiske Hav og Centralasien, som omfatter verdens tre største kulbrinte-reserver. Ved at udnytte sin geostrategiske position såvel som mineral- og energirigdom har landet et

stort potentiale til at spille en vigtig rolle i stabiliseringen af Mellemøsten og verden ved at etablere Afghanistan som en økonomisk bro mellem Sydasien og Centralasien, Mellemøsten, Europa, Canada, USA og derudover.

Dette er vores perspektiv for den økonomiske udvikling af Afghanistan i forhold til den Nye Silkevej, konkluderede hr. Ahmadi.

Spørgerunden

Der fulgte en times udveksling af spørgsmål og svar, spændende over en skala fra hvad man skal gøre ved sanktionerne, er der andre internationale veje at gå for at få dem løftet, over hvorvidt USA kan ødelægge Kina-Rusland-alliancen, til historien om den regelbaserede orden; men kun ét spørgsmål berørte let risikoen for atomkrig. Et spørgsmål til Helga om, hvordan man bygger det globale sundhedssystem, som hun har opfordret til i Sydvestasien, gav hende muligheden for at fremhæve , hvorfor der ikke har rejst sig et ramaskrig; denne pandemi burde afgjort have fået nationer til at arbejde sammen, men desværre har det ikke vist sig sådan. Faren for atomkrig er heller ikke blevet anerkendt. Hun sagde slagfærdigt, "vi er nødt til at skære igennem umoraliteten".

En spørger ville vide, om der var nogen måde at få kardinal Zenari til at tale i Den amerikanske Kongres. Helga sagde, at dette ville være en meget nyttig ting at gøre, og hun opfordrede deltagerne til at få deres kirkesamfund og andre trossamfund til at kræve dette. Vi har brug for et offentligt oprør.

POLITISK ORIENTERING den 16. april 2021: Vestens civilisationskrise: krig eller fred gennem udvikling

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Schiller Instituttet · Vestens civilisationskrise: krig eller fred gennem udvikling

**Dødsfald fra strømsvigt i
Texas er et forvarsel om hvad
der vil ske,
hvis der kommer en Grøn New
Deal.**

**Schiller Instituttets
ugentlige webcast med
Helga Zepp-LaRouche, den 17.**

februar 2021

c

I sin ugentlige dialog advarede Helga Zepp-LaRouche om, at de totalt unødvendige dødsfald og lidelser i Texas og andre amerikanske delstater på grund af en polarkoldfront giver et tegn på hvad der vil ske, hvis den "store nulstilling" og dens grønne New Deal ikke stoppes. Disse dødsfald er ikke resultatet af en "naturkatastrofe", men en advarsel om hvad for en fremtid vi står overfor, hvis nedlæggelsen af kul- og atomkraftbaseret elektricitetsproduktion ikke tilbagerulles. Den nye EIR-rapport, "The Great Leap Backwards" ("Det store spring bagud"), giver både en analyse af de tydelige farer ved at vedtage en grøn dagsorden, og et alternativ baseret på hendes afdøde mands, Lyndon LaRouches, videnskabelige idéer.

Helga Zepp-LaRouche diskuterede også, hvordan kampagnen for konfrontation med Rusland og Kina udsætter menneskeheden for truslen om atomkrig på et tidspunkt, hvor samarbejde ikke kun er bydende nødvendigt, men også opnåeligt. Hvis NATO insisterer på sanktioner mod Rusland over den meget opblæste Navalny-affære, burde nationer som Tyskland, Frankrig og Italien forlade NATO. Tilsvarende viser EU's manglende evne til at beskytte sine borgere mod COVID-pandemien ved igen at forkludre leveringen af vacciner, at denne form for overnational institution ikke er i stand til at sørge for borgernes behov – en fiasko, der også ses i de sandsynlige ødelæggende virkninger af dets kampagne for en europæisk Grøn New Deal, hvilket kunne føre til en nedbrydning af det europæiske energinet.

Hun stillede de økonomiske og strategiske tragedier, der udvikler sig i de transatlantiske nationer, i modsætning til det optimistiske potentiale i de tre samtidige rummissioner

til Mars. Det faktum, at De forenede arabiske Emirater startede sit rumprogram for kun seks år siden, giver håb om at, med internationalt videnskabeligt samarbejde, kan nationer bevæge sig hen imod en fredelig udforskning af vores univers, med enorme fordele for alle.

Afskrift på engelsk:

Deaths from Power Outages in Texas Give a Foretaste of Things To Come with the Green New Deal

The LaRouche Organization Webcast with Helga Zepp-LaRouche

Wednesday, February 17, 2021

HARLEY SCHLANGER: Hello, I'm Harley Schlanger with our weekly dialogue with Helga Zepp-LaRouche, the founder and chairwoman of the Schiller Institute. It's February 17, 2021, and Helga, we have an extremely dramatic development, which seems ironically to coincide with the release of our Special Report, and that is the cold front that has hit Texas, leaving between 3 and 4 million people freezing in the dark. This is really quite dramatic, isn't it?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Yes, it is actually very horrible, because already 26 people died. Now, this is incredible, and you have the state of Texas, where the wind turbines froze up, the solar panels were covered with snow, so the energy production went down from an average of 25,000 MW to only 12,000 MW, and naturally you have blackouts, not only in Texas, but now there are rolling blackouts in 14 other states in the United States.

Now, this is absolutely unnecessary, and it's not a natural catastrophe. People should not look at it this way, because if you had normal coal-generated energy and nuclear energy, you would not have this situation, so people should not say this

is a “natural” catastrophe. Because I would rather say, if we want to have a good note about it, we should take it was a warning from St. Peter, a warning sign what could happen with the weather if you don’t have the energy required to deal with it.

Since we have this new report out, “The Great Leap Backward—LaRouche Exposes the Green New Deal,” and the Great Reset, there we have warnings in it, that this will lead to blackouts and the blackouts could be even more dramatic. We have the case of the EU, where studies were made by the scientific advisory service to the German Parliament, already nine years ago, that you could have a collapse of the entire European energy grid, and that would have much more devastating consequences than even this. But this is bad enough. I think 4 million people in Texas, in the U.S., and 5 million people in the north of Mexico are without electricity. Now, that means people can die in the cold, they can die of the effects of it in various ways, and I think it’s quite important that the former governor of Texas, Rick Perry, who was also the Energy Secretary in the Trump administration, blasted this in a very powerful way, saying that if you cut out coal, if you cut out nuclear energy, then you are completely dependent on an ideologically based energy policy, and people are dying! And that is what would happen if you have an energy policy defined by such people as AOC [Rep. Alexandria Ocasio-Cortez] and the like.

So, this is a very serious warning, and I can only advise people to get the Special Report *EIR* has put out, because the consequences of what the Great Reset would do, the Texas developments give you a meager foretaste of the kind of economic collapse which would result as a consequence of the implementation of this policy. And this could lead to very dramatic developments, social chaos; it would have a devastating effect on the strategic situation, because some parts of the world are not so stupid—Japan, for example, when

they had a snowstorm, I think it was last December, the Energy Minister immediately said that Japan must turn back on all of its nuclear plants; and obviously, Russia, China, India, they are all massively investing in the production of fission energy, of the third generation fission energy, and naturally, very much emphasis on fusion power [research]. But the idea that the world can live without coal plants, modern coal plants which are absolutely environmentally friendly, I think this is really an illusion and must be corrected immediately.

SCHLANGER: One of the things I found most interesting, is that Rick Perry, in his discussion also mentioned the advances of nuclear fusion, so that's a very good sign that there are at least some people thinking.

But Helga we have another problem that this comes up against, which is the absolute dysfunction of the political parties in the United States, with a feud going on in the Republican Party which broke out this week; with the Democrats somewhat chaotic and stuck with nothing but the Green New Deal. How does this look to you?

ZEPP-LAROCHE: It looks very worrisome, because also the fact that Kamala Harris is now conducting foreign policy with President Biden resting in Camp David. This has caused the raising of quite some eyebrows, because normally a Vice President participates maybe, in overseas phone calls, but here, Kamala Harris is conducting foreign policy all by herself. So the question is, in what condition is President Biden? Naturally, the situation in the Republican Party is one of utmost chaos.

And I think the only way how this can be addressed, is that we have to organize with The LaRouche Organization and the Schiller Institute to really promote, absolutely, the solutions of my late husband Lyndon LaRouche, and hopefully large segments of the population will understand that a change of the paradigm is absolutely necessary. At this point, the

only voice of reason is really coming from The LaRouche Organization and the policies promoted by my late husband. But it needs a broad mobilization of the population to change the course of these developments.

SCHLANGER: One of the things that The LaRouche Organization is doing is conducting a series of dialogues, such as the one from last Saturday on U.S. Russia policy. [https://laroucheorganization.nationbuilder.com/forum_worsening_u_s_russian_relations_reverse_them_with_new_paradigm_or_face_nuclear_war] It is clear that the war machine that was never removed under President Trump is now back on all gears, targetting Russia and China. Where do you see this headed?

ZEPP-LAROUCHE: It is extremely dangerous. We had the Atlantic Council Paper, "The Longer Telegram," so-called, basically referring to the "long telegram" paper by George Kennan from 1946, now referring to the need to have regime change against China, especially targetting Xi Jinping to be toppled. Now, if you put yourself in the shoes of such a government as China, and you hear that coming from the largest nuclear power, and probably still the largest economy in the world, it has consequences. It leads to a hardening of positions. And in a certain sense, this is going on against Russia, with the Navalny campaign. So I think it's quite interesting that Prof. Lyle Goldstein, who is from the Naval War College, he made a couple of warnings, both in the radio and also in the *Washington Times*, basically saying that this is leading to a situation where there is practically a warlike situation between the United States and Russia, and that the people who are pushing the Navalny campaign should be aware of the fact, is it really in the interest of the West to have a very sizable nuclear power like Russia to have chaos, or is it not in the interest of the Western countries, that the nuclear weapons of Russia should be under the control of a stable, unified force—I mean, just imagine, you have a civil war in Russia and then these nuclear weapons would get into the hands

of some strange, terrorist kind of forces!

I think that there is actually the need to really be aware of that, and come to the conclusion that this whole policy of sanctions against Russia is not functioning; this was, for example, just made as a statement by the head of the Kiel Institute for the World Economy [<https://www.ifw-kiel.de/>], Mr. Gabriel Felbermayr, who said that the whole idea of sanctions against Russia does not function, because you don't get countries like China, or India, or other partners of Russia to cooperate, so therefore, the only forces which are hurt by the sanctions, is, in this case, emphatically Germany. So, this whole policy of geopolitical confrontation can only lead to a complete catastrophe, if it is pursued.

SCHLANGER: There's also a very sharp warning coming from Sergey Lavrov, the Russian Foreign Minister, about the policies of the EU, which are definitely part of this anti-Russian grouping.

ZEPP-LAROUICHE: Yes. He said that if this is stopped, if these sanctions are not stopped, that Russia is prepared to break off all relations to the EU. Now, there was a rather stupid article in the *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, basically pooh-poohing it, saying this is just meant to cause people to now say, "Oh, we should do something now that this doesn't happen." But these liberals, and the *FAZ* is full of them, they don't understand the connection between cause and effect, but these policies, as I said, they lead to dramatic changes.

I mean, if you put yourself in the shoes of Russia and China, what is the natural consequence of these policies coming from the U.S., from the EU, from Great Britain? Already in October 2020, at the annual Valdai conference, Putin raised the possibility—this is not the first time it was raised, but he raised it publicly at this Valdai conference—the possibility of a Russian-Chinese military alliance. And this was brought up again on Feb. 4, this year, in a meeting between Wang Yi,

the Chinese Foreign Minister, and Sergey Lavrov, discussing this option. Now, Putin in some context, also said it's not necessary, but obviously, it would be a major change in the strategic situation. What it would do is, it would protect China, if China would sort of come under the nuclear umbrella of the Russian nuclear forces, which are sizable, they're extremely modernized; Putin had introduced these new weapons systems, the hypersonic missiles, the nuclear-powered submarines—all weapons systems which sort of make the previous plans for a global missile defense system by the U.S. and by NATO obsolete; obviously, all these countries are working high-speed in their own hypersonic missiles, so it's a dangerous arms race.

But, it would mean, if China would come under the nuclear umbrella of Russia, it would completely change the situation for good; it would basically make a limited nuclear attack on China impossible, unless you want to have World War III all the way. It would basically allow China a greater flexibility in dealing with the problems in the South China Sea, in respect to Taiwan. It would definitely have an incredible signal effect on all the countries participating in the Belt and Road Initiative. It would basically give them assurance that there can be a peaceful win-win cooperation.

Now, obviously, the efforts by the U.S. is to counter that, and that was going on already with the Trump administration, Pompeo and Esper, to build the Quad, that is, the Indo-Pacific alliance, trying to pull India into an alliance with the United States against Russia and China. But that is the kind of geopolitical games which really is what led to World War I and World War II, and I think it is really something we have to overcome: Because if this kind of geopolitical maneuvering is going on, the Damocles Sword of nuclear extinction hangs over the world. And people should really wake up.

The only consequence for European nations is to stop the sanctions campaign against Russia, to stop supporting Navalny,

who is—it's a typical Western intelligence-promoted operation for regime change in Russia. I think his support in Russia is very little. He has maybe a few hundreds of supporters—that looks big when they go on the street—but in reality it's a very tiny fraction of the Russian population, and as we discussed previously, Ahurkov, one of the campaign managers of Navalny had begged the British second in command in the Moscow Embassy for money so they could do these operations. This is really something which should not happen! Regime change policy is a complete interference into the sovereignty of a country, and it is what Obama and Tony Blair were doing, the so-called "humanitarian interventions," "spreading democracy"; democracy has gotten a very bad name as a result. And what should happen instead, is that the European nations, like Germany, France, Italy and others should leave NATO and rethink what is their security interest. I think we need to discuss a new security architecture, and that must represent the security interests of every single country on the planet, if we want to overcome the danger of nuclear war.

So, I think the consequence of this is to really leave the kind of NATO alliance, which has become obsolete in any case, after the dissolution of the Warsaw Pact, and right now, the idea to expand NATO as a global force, is really—it will lead to World War III if it's not stopped.

SCHLANGER: You mentioned China possibly going into an alliance with Russia: The Chinese made a threat that they may withhold rare earth materials that are necessary for aircraft construction and other kinds of defense contracting. How serious is that threat?

ZEPP-LAROUICHE: Well, I think it's being seriously looked at. I think the Chinese government has started an investigation, exactly of what the effect would be, as you say, on the military sector, on the production of fighter jets, and if this escalation increases, one could actually see that happening. That would be a sort of nuclear bomb, but it would

be one of these signs of a prewar situation if it happens.

SCHLANGER: And speaking of pre-war, we're seeing a number of developments in Southwest Asia around Yemen, also around Syria with the Israeli strikes on Syria, threats to Iran. How does this situation look from your standpoint?

ZEPP-LAROUCHE: The situation in Yemen is a complete tragedy, and also I can only say the world community which allows this to happen—I mean, the Yemen population is the worst humanitarian catastrophe in years; it's escalating; everybody knows it, nobody does anything decisive about it. Right now you have 2 million Yemeni children under the age of 5 who are in acute malnutrition; 400,000 of those are in acute severe malnutrition, which is acute danger of starvation. Now how easy would it be to tell the Saudis, "you open the ports, you allow the entrance of food aid," and if the EU and the United States and some other countries would really put their foot down, it could be remedied, practically in a week! The fact that this is not happening, I really think that the EU policies on the question of refugees, what they have done with Frontex [EU's border guard] backing and participating in the pushback operations against refugees, all of these policies are completely inhuman, and I think any nation in Europe that wants to have a decent policy should leave the EU! The EU and NATO, right now, are really alliances which are completely against the interests of the member states, and there is no need to have a bureaucracy in Brussels.

Look what they did in terms of getting vaccines: Ursula von der Leyen is a complete failure; this woman was a problem when she German Defense Minister. Now her record as the so-called President of EU Commission is a disaster. Why does she not resign? She should resign! And I think the European nations should leave the EU and form an alliance as republics of "fatherlands" as de Gaulle was calling for it, and you can have a multinational cooperation for the development of Africa, for the reconstruction of Southwest Asia, and you

don't need a supranational bureaucracy.

These things have to be remedied, and these policies are clearly not in the interests of the European nations. And in the case of Yemen, I really appeal to all of your viewers—that is, you—to help to change the policy in respect to this genocide which is going on before our very eyes.

SCHLANGER: Now, speaking of the EU, we have the man from the British royal yacht *Britannia*, who is now moving into power in Italy, Mario Draghi, former head of the European Central Bank: This is just another disaster, and he's committing himself to the entire policy of so-called "monetary integration." Is this going to go over in Italy?

ZEPP-LAROUCHE: We have to see. Right now, you have the Lega being in the government, and they have one minister post; I think one big test case will be what happens to the Messina Bridge and also the Taranto steel plant, which Draghi basically wants to shut down, and the EU wants to shut down: This steel plant is the production facility which could actually produce the amount of steel needed for the Messina Bridge [to Sicily], which obviously would completely change the dynamic in terms of the Mezzogiorno, bringing real development to Southern Italy and Sicily. And the Lega basically wants to convince Draghi to go ahead with this bridge. Let's see how this plays out: Draghi made his first speech in the Senate which was unfortunately, everything one could expect. He made the absurd statement saying that the more there is European integration, the more Italian, the Italians become. He also called for Schumpeter-like "creative destruction," saying that some industries are not worth saving. So this is exactly what one could expect from somebody who has been in the ECB for many years, and demanding all kinds of "reforms" which created the problems in which Italy right now finds itself. So this does not look good.

SCHLANGER: To conclude, we want to go back to this question of

Lyndon LaRouche's solutions, and you've been speaking very enthusiastically about the development of the space program in the United Arab Emirates. We now have a Chinese mission on Mars, and as of tomorrow, there will be U.S. rover landing on Mars. How significant is this? This really does represent—when you talk about the Texas situation being the foretaste of the bad things that could come from the Great Reset, doesn't this project around Mars give us a foretaste of the good things that could come out of international scientific cooperation?

ZEPP-LAROUCHE: Obviously. Look, for the Mars missions—I'm still most impressed by this U.A.E. operation, because this was a Mars mission which was only started, I think six years ago; so, in an incredible speed, they caught up, at least with Japanese help, but nevertheless, and they have now an spacecraft in Mars orbit. This shows you that any developing nation—after all the Gulf States only discovered oil less than 30 years ago—and turned from total desert states into, in some cases, states which are really doing quite remarkable things, in terms of for example, the Emirates have an island which they irrigated and turned into beautiful gardens and forests. And when my husband and I were in Abu Dhabi in 2002, he made a speech there on the future of oil; this was organized by the Zayed Center. And he basically said, look, forget oil as a fossil fuel, it's too precious and should be used for chemical production, for pharmaceutical production, and use the revenue to invest in the production of water, that will green the deserts.

[https://larouchepub.com/eiw/public/2002/eirv29n23-20020614/eirv29n23-20020614_006-the_middle_east_as_a_strategic_c-lar.pdf]

And he advised basically to go for innovation and leapfrog—and this is exactly what the Emirates have done, and other Gulf States are going in a similar direction. They are cooperating with China on the Belt and Road Initiative, and now you have this Mars mission.

Now, if you think what incredible technologies are opened up

with space research and space travel, we have seen it many years ago with the Apollo Project, where it's often cited that every cent investment brought back fourteen cents in terms of value as computers, as all kinds of spinoff products. But we are now on the verge of getting fusion power as a propulsion, which is the only way how human beings could safely get to Mars. There is discussion about studying the weather patterns, the underground water, the traces of life. And obviously, not only manned Mars missions are what is being looked at, but also a village on the Moon, a city on Mars, creating the conditions for longer term existence of man on these planets, as a stepping stone for future interstellar travel. Now, that means that the character of humanity will completely be transformed, because it's very clear that once you undertake such endeavors, you cannot have a geopolitical war on Mars, or else you will not live, and you will not exist.

And the kind of international cooperation among astronauts which we have seen on the International Space Station (ISS), that is the model for the future cooperation among nations, like the United States, Russia, China, India, Europe—the best policy of Europe is their work on ESA, the European Space Agency, where its head, Mr. Jan Wörner, is enthusiastically speaking about the village on the Moon all the time; and ESA has just put out a request for young people to be trained as astronauts. That program should be enlarged. Europe should have a much, much larger space program, and if a small country like the Emirates can have a Mars mission, why cannot Germany have a Mars mission on its own? You know, Germany right now is in place 27, in terms of the number of people being vaccinated; the Emirates are in place 6 or 7.

So there's something right which the Emirates are doing, and something fundamentally wrong what Germany is doing and the EU is doing. However, this is the future, and if mankind is supposed to live as an immortal species—and that was a notion which was coined by my late husband—because we are different

from other species, because we have creative reason. We can solve any problem through scientific and technological breakthroughs, by discovering new laws of the universe. And since our mind *is* the most advanced part of that universe, there is all the reason for optimism that once we attune our own existence and our own practice with the laws of the universe, our chances to become the immortal species is absolutely there. But it does require space travel as a precondition, and I think this idea of nations working together to discover the beautiful secrets of the universe, that gives you a taste of what the future of man can look like, when we decide to become adults.

SCHLANGER: Well, Helga, it's always good to end with a healthy dose of optimism, as you just did. For our viewers, let me remind you: You can get the new report "A Great Leap Backward—LaRouche Exposes the Green New Deal" on why we have to defeat the Great Reset and the Green New Deal, go to <https://schillerinstitute.com> and get an invoice for it.

And Helga, I guess that's what we have now, so we'll see you next week.

ZEPP-LAROUCHE: And join the Schiller Institute!

**Helga Zepp-LaRouche om
'Besked fra Biden-
administrationen:**

Atomkrig er en reel mulighed'

6. februar (EIRNS) –Følgende er en oversættelse af Helga Zepp-LaRouches hovedartikel i det tyske tidsskrift Neue Solidarität, nr. 6, den 11. februar 2021:

Forholdet til Amerika vil ikke være let endnu et stykke tid fremover. I betragtning af de forskellige strategidokumenter mod Rusland og Kina samt udsagn fra førende militærofficerer lyder præsident Bidens meddelelse i hans første udenrigspolitiske tale – "Amerika er tilbage" – som en skjult trussel. Under hans ledelse sagde han, at de dage, hvor USA vil "lægge sig fladt ned", når de står over for Ruslands aggressive handlinger, er forbi, og Kinas aggressive tvangsforanstaltninger vil blive imødegået. Titlen på hans tale var "Amerikas plads i verden", og ifølge Biden er denne plads overalt i verden. Regeringer såvel som ansvarlige borgere overalt i verden skal straks begynde at reflektere over, hvordan de vil reagere på de erklæringer om politisk hensigt, der er hørt i forbindelse med Bidens tiltrædelse.

De mest chokerende udsagn kom fra adm. Charles Richard, chef for den Amerikanske Strategiske Kommando, der skrev i februarudgaven af USA Flådeinstitutets Proceedings:

"Der er en reel mulighed for, at en regional krise med Rusland eller Kina hurtigt kunne eskalere til en konflikt, der involverer atomvåben, hvis de opfatter, at en konventionel krigs nederlag ville true regimet eller staten. Derfor må det amerikanske militær flytte sin hovedantagelse fra 'brug af atomvåbner er ikke mulig' til 'brug af atomvåbner er en meget reel mulighed' "

Det burde være klart, at admiral Richard her taler om 3. verdenskrig, hvilket sandsynligvis ville betyde

tilintetgørelse af menneskeheden. Som MIT-atomvåbenekspert Theodore Postol blandt andet gentagne gange og overbevisende har hævdet, er den afgørende forskel mellem konventionelle krig og en atomkrig faktisk det, at en atomkrig ikke forbliver begrænset. Men NATO's utopiske fraktion mener tværtimod, at en begrænset atomkrig kunne blive "vundet". Og hvilke "regionale konflikter" kunne man overveje? En konflikt ved den russiske grænse på grund af Aegis-baserede missilforsvarssystemer i Polen og Rumænien? Eller vedrørende det østlige Ukraine, hvor Europa bliver krigsskuepladsen? En konflikt mellem Israel og Iran eller en eskalering af spændingerne omkring Taiwan?

Admiral Richards uhyrlige bemærkninger skal betragtes på baggrund af adskillige forskellige strategiske papirer og doktriner, hvor det meste perfide er et dokument udgivet af Atlanterhavsrådet den 28. januar. Dokumentet er underskrevet "Anonym", som er "en tidligere senior regerings embedsmand med dybdegående ekspertise og erfaring med at beskæftige sig med Kina," ifølge beskrivelsen i forordet af Frederick Kempe, lederen af Atlanterhavsrådet. Dokumentet på 85 sider, der er beskrevet som et af de vigtigste, Rådet nogensinde har offentliggjort, har titlen "Det længere telegram: Hen imod en ny amerikansk Kina-strategi (The Longer Telegram: Toward a New American China Strategy)", i eksplicit henvisning til dokumentet "Lang telegram (Long Telegram)" fra 1946, der også blev offentliggjort anonymt i sin tid af George Kennan, hvor han opfordrede til en inddæmningspolitik mod Sovjetunionen.

Denne nye anonyme forfatter opfordrer åbent til et kup imod præsident Xi Jinping og hans "indre kreds" for at erstatte ham med oppositionsledere inden for det kinesiske kommunistparti. Da styrningen af hele det kommunistiske parti med sine 91 millioner medlemmer ikke har nogen chance for at få succes, siger han, at den amerikanske strategi skal forblive "laserfokuseret" på Xi Jinping og sigte mod at opsplitte CCP-ledelsen, hvor højtstående partimedlemmer er uenige i Xis politiske retning og hans uendelige krav om absolut loyalitet.

Man skal hjælpe disse kredse i CCP-ledelsen med at komme til magten, der i modsætning til Xi Jinping ikke ønsker at implementere deres egen kinesiske model for en international orden, men vil underkaste sig den USA-dominerede verdensorden. Xi har ifølge "Anonym" til hensigt at projicere Kinas autoritære system over hele verden og udgør ikke længere et problem kun for den USA-ledede liberale internationale orden og amerikanske forrang, men et alvorligt problem for hele den demokratiske verden.

Lad os forstille os følgende tænkeeksperiment. Hvordan ville den tyske regering reagere, hvis en førende russisk tænketank offentliggjorde en undersøgelse, der opfordrede til at kansler Merkel og hendes inderkreds skulle væltes med laserlignende præcision, for at hjælpe med til, at en fraktion i CDU, der ville være underordnet Moskvas interesser tager magten, mens chefen for de strategiske våben samtidig talte om, at en atomkrig er sandsynlig? Der ville være et hidtil uset oprør i hele Tyskland! Det bør ikke overraske nogen, at chefredaktøren for Kinas Global Times, Hu Xijin, reagerede på artiklen af admiral Richards med en opfordring til Kina om, at opbygge et atomarsenal på 1.000 atomvåben for at gøre Kinas anden-strejke-kapacitet troværdig.

Både i Atlantic Council-dokumentet og i det officielle papir fra USA's Udenrigsministeriums Kontor for politisk planlægning (Office of Policy Planning) med titlen "Elementerne i den kinesiske udfordring (The Elements of the Chinese Challenge)" er det klart, at det er succesen med den kinesiske økonomiske model og hastigheden af dens teknologiske innovation, der betragtes som truslen mod amerikansk dominans i verden. Det var en forkert beregning at antage, at Kinas integration på verdensmarkedet, ved at tilslutte sig WTO, automatisk ville føre til, at nationen ville vedtage den vestlige neoliberale demokratimodel, siger Udenrigsministeriets papir. For Kina opbyggede også sin egen "marxist-leninistiske" model af en autoritær stat, domineret af "partiets ekstreme fortolkning af

kinesisk nationalisme." Derudover fortsætter det, at Kina er fast besluttet på at skabe en "national foryngelse", der skal kulmineres i transformation af den internationale orden.

Vi kan selvfølgelig ikke kommentere på alle de ekstremt fjendtlige beskyldninger i de to papirer, da Udenrigsministeriets dokument er 72 sider langt. Sammenfattende kan det siges, at stort set alle anklager, der påstås mod Kinas politik, er en projicering af deres egne politikker og intentioner. Der gøres ikke noget forsøg på at forstå Kina ud fra dets 5.000-årige historie og kultur, og der erkendes heller ikke, hvor stor en civilisationspræstation det var for Kina at løfte 850 millioner mennesker ud af ekstrem fattigdom i løbet af de seneste årtier. Fra dette perspektiv betragtes naturligvis Silkevejsinitiativet ikke som en økonomisk politik, der tillader udviklingslande at overvinde deres underudvikling for første gang nogensinde, men som bevis på Kinas intentioner om at opnå overherredømme.

I betragtning af det Nationale Sikkerhedsagenturs samlede overvågning af ikke kun dens egen befolkning, men siden 11. september 2001 hele verden og censur af endog den daværende siddende præsident for USA (Donald Trump) fra TV-netværkerne og IT-giganterne i Silicon Valley, kræver det en meget speciel form for optik for at beskylde Kina for at have spioneret på og overvåget sine borgere. Virkeligheden er, at digitalisering i Kina har muliggjort meget effektiv kontaktsporing i coronaviruspandemien, og at det sociale kreditsystem har overvældende populær støtte, fordi belønningen med positiv adfærd for samfundet også gavner hver enkelt.

Fælles for begge dokumenter er, at deres forfattere genfortolker absolut alt om kinesisk kultur, som i tusinder af år har sat interesse for det fælles gode over individets interesse, og som strømmer fra et dybtliggende behov for en harmonisk udvikling af alle, og de gør det til den vestlige ordens fjendebillede.

Det er ikke det kinesiske kommunistparti, der søger verdensherredømme, men snarere at den unipolære verdensordens nyliberale etablissement frygter, at det vil miste sit overherredømme og har bevæget sig kilometer væk fra de universelle principper, med hvilket Amerika blev grundlagt, og som det hævder at repræsentere. Og hvad Biden-administrationen synes om respekt for andre landes suverænitet er indlysende i dens modstand mod Nord Strøm 2-gasprojektet.

I øvrigt tjener hele hurlumhejet omkring Vladimir Putins påståede forgiftning af Alexey Navalny, som er støttet af vestlige efterretningsagenturer, det samme formål, om at sætte en farverevolution i gang og derved skabe en opposition inden for Putins inderkreds, der kunne bruges til at fjerne ham fra embedet.

Alle ansvarlige og tænkende mennesker opfordres til gennem deres mobilisering at bidrage til at forhindre, at Europas regeringer trækkes videre ind i den bebudede kampagne mod Kina og Rusland. Kansler Merkel understregede korrekt i sin tale til World Economic Forums online-begivenhed, at hun afviste enhver form for blokdannelse imellem USA og Kina, hvor Europa derefter skulle vælge side, og sagde, at den multilateralismes time var kommet.

I lyset af admiral Richards farlige udsagn må de europæiske lande ikke kun udtrykkeligt distancere sig fra en sådan politik, de skal også trække sig ud af NATO og søge en sikkerhedsarkitektur, der afspejler deres befolkningers interesser. Det, der står på spil, er Europas overlevelse.

zepp-larouche@eir.de

Billede: DOD/Lisa Ferdinando

POLITISK ORIENTERING den 1. oktober 2020: Chok og overraskelser venter fremtil USA's valg den 3. november

Politisk orientering med formand Tom Gillesberg

Schiller Instituttet · Stemme 006

Planeten er i systemisk chok; øjeblikket er modent til et paradigmeskifte.

29. september (EIRNS) – Det samlede antal er chokerende nok i sig selv. Mere end 1 million mennesker har hidtil i 2020 mistet deres liv på grund af COVID-19-pandemien, og endnu en million kan dø i løbet af de næste ni måneder, hvis den nuværende kurs ikke ændres drastisk. Ca. 515 millioner af verdens arbejdsstyrke på 3,5 mia. vil have mistet deres job inden udgangen af 2020 på grund af det pandemisk udløste økonomiske sammenbrud; og den samlede arbejdsindkomst vil være faldet med ca. 15% i løbet af året, ifølge en netop frigivet rapport fra Den Internationale Arbejdsorganisation.

Men virkeligheden bag gennemsnitstallene er endnu værre. I Latinamerika og Caribien, hvor pandemien har ramt særligt hårdt, vil 35% af de samlede arbejdstimer være gået tabt inden udgangen af 2020, og den samlede arbejdsindkomst vil være faldet med over 25%. Langt størstedelen af de tabte arbejdstimer ligger i den såkaldte "uformelle sektor" i økonomien, hvor arbejdstagere er beskæftiget i service- og grå- og sorte markedsaktiviteter, der stort set ikke producerer nogen fysisk-økonomisk værdi overhovedet. Det er derfor, at vi i "LaRouche-planen for at genåbne den amerikanske økonomi: Verden har brug for 1,5 milliarder nye, produktive job" klassificerede sådanne uformelle job som de facto arbejdsløshed, selvom de bringer desperat nødvendige kontanter til befolkninger, der lever på et eksistensminimum.

Eller det plejede de at gøre. Nu forsvinder selv disse: Pandemien har simpelthen løftet sløret for den enorme, omsiggribende reelle arbejdsløshed, som var der hele tiden. Hvis man tager den samlede tabte arbejdstid i år som en procentdel af denne "reelle arbejdsløshed" i den uformelle sektor, så er 42% af disse arbejdstimer globalt set gået op i røg; i Latinamerika svarer det til 91% af den faktiske arbejdsløshedskategori!

Føj dertil inflation i fødevarerpriserne, som ifølge nogle rapporter allerede er på gennemsnitligt omkring 15% i mange lande i Afrika, og man har et 30-50% spring i betalingsevnen for mad for en halv milliard mennesker eller mere i den underudviklede sektor.

Sult og pest er heller ikke de eneste to plager, der hærger: Det britiske imperium har også sluppet krig løs. Den varme krig mellem Armenien og Aserbajdsjan i Nagorno-Karabakh kunne eskalere til en NATO-Tyrkiet-Aserbajdsjan-krig mod Armenien-Rusland inden for få dage eller endda timer. Farverevolutionen ved Ruslands grænse i Hviderusland truer med at fremprovokere en strategisk hændelse lige på dørtrinnet til Rusland. Og amerikanske droner og andre militære

aktiviteter i nærheden af det Sydkinesiske Hav fremkalder hård modstand fra Kina, sammen med dystre trusler om omfattende gengældelse hvis provokationerne fortsætter med at eskalere.

Alt dette er den politiske substans i det britiske imperiums nuværende forsøg på at stoppe præsident Donald Trumps genvalg – hvilket i dag led et betydeligt tilbageslag med frigivelsen af dokumenter der beviser, at hele Russiagate-skandalen var et kendt fupnummer, som blev indledt af Hillary Clinton og Obama-banden – og iscenesætte parallelle regimeskift mod præsidenterne Vladimir Putin og Xi Jinping.

"Verdenssituationen er hurtigt på vej ud af kontrol," sagde Helga Zepp-LaRouche nøgternt i dag. "Vi er inde i en af de varmeste perioder nogensinde. Der er fem uger til det amerikanske præsidentvalg, og vi bør regne med, at der vil ske en farlig optrapning et eller andet sted". Briterne er desperate, fordi hele deres internationale finanssystem er bankerot, og de vil ikke stoppe før de bliver inddæmmede, og deres system gennemgår en konkursbehandling, som Lyndon LaRouche specificerede detaljeret i sine fire love.

I de samme fem uger, understregede Zepp-LaRouche, må vi sikre Trumps genvalg; insistere på et topmøde med mindst Trump, Putin og Xi for at tackle de globale kriser; og kræve gennemførelsen af LaRouches økonomiske politik, der er beskrevet i LaRouchePAC's program for 1,5 milliarder nye produktive job. Virkeligheden dikterer tidsplanen.

"Vi er nødt til at slynge økonomien op til et nyt niveau for at løse de nuværende problemer", sagde Zepp-LaRouche. "Kun hvis man går efter en radikal forandring med LaRouches fire love, er der håb om at komme ud af dette rod, ved at vedtage en politik med Verdens-Landbroen og 1,5 milliarder nye, produktive job, der starter med et samarbejde om at opbygge et globalt sundhedssystem. Dette er nu mere presserende end nogensinde.

"Det overordnede billede er sådan, at folk virkelig må vågne op og blive enige om, at topmødet, som vi har presset på for,

og som stadig er på dagsordenen – hvilket præsident Putin gentog for nylig – kunne finde sted med et øjeblikks varsel. Hvis statsoverhovederne ville indse, at verdenssituationen er så alvorlig, at vi absolut må tage fat på dette sammen, kunne det gøres”.

Verdens stormagter forbereder sig på krig – kun direkte diplomati mellem verdenslederne kan forhindre en katastrofe.

18. september 2020 (EIRNS) – Da Præsident Trump i torsdags talte til en kæmpe stor forsamling i Wisconsin, gentog han at han trækker de militære styrker ud af Afghanistan, Irak og delvist Syrien. Han erklærede, at USA's våben er til for “at holde os ude af krige”, ikke for at udkæmpe dem. Det er slet ikke tydeligt, om ministrene Pompeo og Esper er enige – og heller ikke om de har tænkt sig at følge Trumps ordrer.

Det åbenlyse militærkup, støttet af højtstående officerer, som blev belyst på Schiller Instituttets konference den 5. september i en eksplosiv præsentation af fhv. chef for Pentagons strafferetlige afdeling, fhv. oberst Richard Black, er et resultat af vreden blandt det militærindustrielle kompleks imod Trumps ønske om fred – især hans gentagne påstand om, at “det er en god ting, ikke en dårlig ting, at være venner med Rusland”, en overbevisning som, indtil for nyligt, også gjaldt Kina.

Se blot hvordan Pentagon udfører sine operationer, og husk Trumps udtalelse til pressen den 7. september, hvor han sagde: "Jeg påstår ikke, at militæret elsker mig – soldaterne gør, men lederne i Pentagon gør nok ikke, for det eneste de vil er at udkæmpe krige, så alle de vidunderlige firmaer, som laver bomber og laver fly og alt det andet, forbliver glade" – det er det ærligste en præsident har været om de ledende fraktioner i Pentagon, siden præsident Eisenhower identificerede faren ved det militærindustrielle kompleks i 1961. Overvej følgende:

- Den 17. september offentliggjorde NATO en ny kommandogruppe, "den Atlantiske Kommando", ledet af admiral Andrew Lewis, øverstkommanderende for USA's 2. flåde, som skal "sikre kritiske forstærknings- og forsyningsruter fra Nordamerika til Europa"- endnu en forberedelse på krig med Rusland. Admiral Lewis, som bevis herfor, kommanderer i dag en anti-ubådsøvelse i Nordatlanten, med angrebsskibe, styrede missiler, to hurtige angrebsatomubåde og fly.

"Vi er nødt til at opretholde vores positionelle fordel i forhold til russernes undersøiske kapacitet", sagde Lewis.

- Admiral Charles Richard, øverstbefalende for den amerikanske strategiske kommando, fortalte i går til Senatet, at "det er vigtigt for nationen at vedligeholde evnen til at foretage en atomprøve, hvis der skulle opstå et problem."

- Den 17. september udtalte den amerikanske Stillehavskommandos øverstbefalende, admiral Phil Davidson, til organisationen "Missile Defense Advocacy Alliance" (Alliance for støtte til Missilforsvar), at USA hurtigst muligt må forsyne Guam med både omfattende ny missilforsvarskapacitet, for at beskytte de "milliarder af dollars i forsvarsudstyr" som er udstationeret der, men også med omfattende offensiv missilkapacitet: "Kina har en dybtgående fordel over USA i forhold til deres ballistiske missiler og et kæmpe forspring i deres jord-til-luft-missiler. Vi er nødt til at komme med i det offensive magtspil".

Alt dette skete på den samme dag. Er det "et spil", som admiralen påstår? Rusland og Kina tror ikke længere, at dette bare er normale tider, men derimod at de begge er truet af en invasion – og de tager de nødvendige forholdsregler for at forberede sig på denne invasion.

Pompeo sendte sin viceudenrigsminister, Keith Krach, til Taiwan for at deltage i en mindehøjtidelighed for Lee Teng-hui, grundlæggeren af Taiwans uafhængighedsbevægelse; et alvorlig brud på Et-Kina-politikken, som har været grundlaget for fred i Asien siden Vietnam-krigen.

PLA (Folkets Befrielseshær, Kinas militær) reagerede med en stor militærøvelse i dag, med overskrifter i den kinesiske presse om en "øvelse for overtagelse af Taiwan", og om at "PLA påbegynder ægte kamporienterede øvelser i Taiwan-strædet". De betragter ikke Pentagons hensigt som "inddæmning" alene, men som en mobilisering til angreb. Mens Kina ikke vil angribe en anden nation, vil de ihærdigt forsvare deres egen.

I mellemtiden i Moskva, meddelte forsvarsminister General Sergei Shoigu, at mens den militærpolitiske situation i den vestlige strategiske sektor fortsat er anspændt, vil Rusland også på dramatisk vis opbygge det "østlige militære distrikt", for at neutralisere voksende trusler" og samtidig "udvikle den nordiske flåde for at styrke landets forsvarskapacitet og sikre Ruslands nationale interesser i Arktis.

Krigstrommerne lyder. Tror de vanvittige i en periode med termonukleare våben, at de kan "vinde" en krig mod Rusland og Kina? Til hvilket formål? For at bevare "vores livsstil" og vores "værdier", som de så ofte udtaler? Er "vores livsstil" defineret af oprør på gaden, en omfattende narkotikaepidemi, økonomisk forfald, evig krig og kulturelt forfald? Eller vil præsident Trumps intentioner om at genoprette suverænitet, ikke kun for USA men for alle nationer, og især Rusland og Kina, blive respekteret.

Oberst Blacks advarsel om et militært kupforsøg giver genlyd

vidt omkring. Mere end 72.000 har set hans video fra Schiller Instituttets konference, mens snesevis af nyhedstjenester har spredt budskabet. Mere end 7000 så et interview med Oberst Black på den britiske hjemmeside "the UK Column". Præsidenten er med sikkerhed klar over faren.

En løsning på alle disse farer er i præsidentens hænder – til at afsætte en dato for det møde, som præsident Putin foreslog, og som Trump sagde ja til, mellem de fem permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, helst i løbet af FN's generalforsamling, der netop er begyndt, og tage fat på den eksistentielle krise menneskeheden står overfor i alle dens facetter.

Krigshøgenes optrapning gør et topmøde mere nødvendigt end nogensinde.

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche, den 10. September 2020.

Mens krigstrommerne lydere alt højere, og antallet af truende sammenstød i luften og til søs stiger, er det mere nødvendigt end nogensinde, at et topmøde mellem de mægtigste nationer finder sted så snart som muligt. Den volsende retorik imod Rusland og Putin omkring historien om "forgiftningen" af Navalny – der bliver spredt med den sædvanlige hjælp fra Storbritanniens Porton Down, et laboratorie for

kemiske krigsvåben, og fra den britiske presse – var måske afgørende for Putins beslutning om ikke at deltage i FN's Generalforsamling i New York i denne måned.

Afsløringen af en kupfraktion blandt tidligere militærpersonel, af fhv. oberst og advokat Richard Black på Schiller Instituttets konference sidste weekend, giver genlyd vidt omkring, idet den afspejler holdningen blandt patriotiske militærfolk, der afviser ideen om et militærkup mod Trump.

Præsidenten pegede selv på "krigspartiets" rolle i en pressekonference den 7. september, hvor han talte om Eisenhowers advarsel om det militære industrielle kompleks, og beslutningen, der blev meddelt onsdag, om at trække de amerikanske styrker ud af Irak er et tegn på, at det er hans klare hensigt at holde sit løfte og bringe en ende på de "uendelige krige".

I sin beskrivelse af denne farefulde strategiske situation, opfordrede Helga Zepp-LaRouche sit publikum til at bruge Schiller Instituttets konference til at opløfte niveauet for dialog blandt befolkningen. Spørgsmålet der må stilles er: "vil du have krig eller fred?". Hvis du vil freden, så tilslut dig vores kampagne for at sikre, at et topmøde finder sted FØR det amerikanske valg, for denne opgave vil kun blive sværere som tiden går, netop fordi krigspartiet forbereder en total forfatningsmæssig krise i forbindelse med valget.

Pompeo fortsætter sin anti-

Kina-kampagne i Danmark

København, d. 22. juli (EIRNS) – Efter forherligelse af det amerikansk-britiske "særlige forhold" og polemisering mod det Kinesiske Kommunistiske Parti i London i går, havde USA's udenrigsminister, Mike Pompeo, møder i Danmark i dag med statsminister Mette Frederiksen, så vel som udenrigsminister Jeppe Kofod. Der var også et særligt møde om arktiske spørgsmål, hvor den danske udenrigsminister fik selskab af udenrigsministrene fra Grønland og Færøerne – begge arktiske dele af Kongeriget Danmark.

Formålet med besøget var at sikre Danmarks samarbejde, som en stærk amerikansk allieret og et aktivt NATO-land, for at forsøge at blokere et "autoritært" Rusland og Kina fra at have yderligere økonomisk og sikkerhedsrelateret aktivitet og indflydelse i Arktis. Mens Pompeos retorik ved pressekonferencen var mindre direkte end i London, angreb han det Kinesiske Kommunistparti, som er "en trussel mod friheden overalt" og fremkaldte tydeligt Danmarks hjælp til at forsvare "vores værdier". Han lovpriste USA's og Danmarks støtte af Hong Kongs befolkning. I løbet af spørgetiden blev Pompeo spurgt om lukningen af det kinesiske konsulat i Houston, Texas, hvor han hævdede, at der har været en "langvarig udfordring fra det kinesiske kommunistparti, som stjal intellektuel ejendom". (Kineserne har advaret om de alvorlige følger for de forværrede amerikansk-kinesiske relationer. I lederen i Global Times d. 26. juli, som muligvis kunne være skrevet af chefredaktøren på denne avis, som er tæt på regeringens synspunkt, står: "Lige nu er det ikke længere et spørgsmål om det kinesisk-amerikanske bånd er i frit fald, men om forsvarslinjen for verdensfreden er brudt af Washington. Verden må ikke blive kapret af en gruppe politiske galninge. Tragedierne fra 1910'erne og 1930'erne må ikke gentages igen." [<https://www.globaltimes.cn/content/1195691.shtml>]).

Mens Trumps tilbud, sidste år, om at købe Grønland ikke blev diskuteret (og hans aflysning af sit besøg i Danmark, efter den danske statsminister kaldte hans idé absurd), vil USA forsøge at øge sin indflydelse ved at åbne et konsulat på Grønland og øge sine civile investeringer der (i tillæg til USA's flyvestation i Thule) og en formel dialog på regeringsniveau mellem USA og Færøerne blev annonceret. Dog udtalte Grønlands udenrigsminister, Steen Lyng, efter mødet, til en dansk TV-station, at alle partnere er velkomne så længe de respekterer lovgivningen og at Grønland vil fortsætte med at eksportere fisk til Kina, deres andet-største eksportmarked efter Europa.

To dage før Pompeos besøg udsendte Schiller Instituttet i Danmark Helga Zepp-LaRouches seneste artikel, "Putins P5-topmøde kunne være den sidste chance" og hendes konferencetale fra den d. 27. april, med et følgebrev, via email til hele den grønlandske elite og personlige emails til den danske udenrigsminister og udenrigsministrene fra Grønland og Færøerne. Følgebrevet betonedede nødvendigheden af et stormagtstopmøde for at kunne samarbejde om de store problemer, som verden står over for. Og at Pompeos anti-kinesiske politik bidrager til konfrontation, ikke samarbejde i Arktis og andre steder. Grønland og Færøerne må ikke blive til en geopolitisk slagmark, men steder for samarbejde om økonomisk udvikling til fordel for befolkningerne.

Dette budskab fandt gengklang i en kommentar af Jenis av Rana, Færøernes udenrigsminister, ved en pressekonference aftenen før besøget: "Vi er meget bekymrede for at Arktis bliver en krigszone for stormagterne. Derfor er vi meget fokuserede på at gøre det klart for Pompeo, at vi skal beskytte Arktis og sikre at det forbliver et lav-spændings-område."

P5-topmødet foreslået af Putin kunne være sidste chance – af Helga Zepp-LaRouche

Den 12. juli (EIRNS) – Dette er den redigerede oversættelse af den ledende artikel fra den 11. juli, skrevet af Helga Zepp-LaRouche og bragt i det tyske ugemagasin *Neue Solidarität* den 16. juli 2020.

Menneskeheden er for tiden konfronteret med en hidtil uset udfordring: Har vi den moralske habitus til at overleve? Dette altafgørende spørgsmål hænger sammen med, hvorvidt tilstrækkeligt mange hovedaktører på verdensscenen er i stand til at hæve deres tankegang til et højere niveau af fornuft i tide, eller om de vil klynge sig til deres respektive ideologier og handlingsmønstre. I sidstnævnte tilfælde truer den ekstreme spænding, der følger af kombinationen af optrapningen af coronavirus-pandemien, nedgangen i den fysiske økonomi, det systemiske kollaps af finanssystemet og den voksende geopolitiske konfrontation blandt stormagterne, med at føre til et sammenbrud, som kunne udvikle sig til socialt kaos og en ny verdenskrig.

Hvad der er behov for nu, er ikke en mangfoldighed af små skridt og foranstaltninger til at tackle alle de forskellige kriser, men et veritabelt 'Grand Design', realiseringen af en vision for menneskehedens fremtid med en omfattende løsning, hvor der tages hensyn til hele menneskehedens interesser. Åbningen for denne mulighed er relativ kortvarig. I januar i år foreslog den russiske præsident Vladimir Putin et topmøde mellem statsoverhovederne for de fem permanente medlemmer (P5) af FN's Sikkerhedsråd. USA, Kina, Frankrig og Storbritannien er allerede enedes om at holde et sådant topmøde. Putin

understregede, at formålet med dette topmøde, 75 år efter afslutningen af 2. verdenskrig, skal være at etablere en fredsorden – at sikre at en lignende katastrofe aldrig mere indtræffer.

Den dramatiske krise i forbindelse med pandemien og den efterfølgende nedgang af realøkonomien, kombineret med faren for et verdensomspændende systemisk finansielt sammenbrud, udgør en enestående mulighed for at skabe grundlaget for en ny verdensøkonomisk orden baseret på et nyt Bretton Woods-system. Et Bretton Woods-system i overensstemmelse med Franklin D. Roosevelts oprindelige intention om at overvinde underudviklingen i udviklingslandene, og skabe grundlaget for fred ved at forbedre levestandarden for alle mennesker på denne planet.

I et web-interview den 8. juli med 'Center for National Interest' understregede den russiske ambassadør i Washington, Anatoly Antonov, den vigtige rolle, som et sådant topmøde kan have som et alternativ til scenarier med uforudsigelige konsekvenser:

"Vi har videregivet vores forslag til dagsordenen til vore partnere. De inkluderer centrale spørgsmål, der påvirker global politik, sikkerhed og økonomi..

"Verden er nødt til at etablere et demokratisk system med relationer, der bygger på princippet om udelelig sikkerhed, lige muligheder for udvikling og søgen efter en afbalancering af interesser mellem deltagerne i international dialog".

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov understregede i en tale den 10. juli til 'Primakov Readings'-forummet, at et af punkterne på dagsordenen for P5-topmødet må være uantageligheden af atomkrig:

"Vi... er især bekymrede over amerikanernes afvisning af at bekræfte det grundlæggende princip om, at der ikke kan være nogen vindere i en atomkrig, som derfor aldrig må slippes løs.

Selvfølgelig vil vi fremme dette emne – uantageligheden af en atomkrig, umuligheden af at vinde en sådan – i forbindelse med det kommende topmøde mellem de fem”.

Ambassadør Antonov citerede også Putins tale ved paraden på 'Sejrsdagen' den 24. juni:

”Vi forstår vigtigheden af at styrke venskab og tillid mellem nationer, og er åbne for dialog og samarbejde om de mest presserende spørgsmål på den internationale dagsorden. Blandt dem er oprettelsen af et fælles pålideligt sikkerhedssystem, noget som den komplekse og hurtigt skiftende moderne verden har brug for. Kun i fællesskab kan vi beskytte verden mod nye farlige trusler”.

En verdensomspændende 'New Deal'

Den uventede meddelelse fra den britiske premierminister Boris Johnson om hans hensigt om at gennemføre et investeringsprogram i traditionen fra præsident Franklin Roosevelt, det vil sige en 'New Deal' (selv om det nævnte beløb på 5 mia. pund kun er et lille første skridt i den rigtige retning), tilvejebringer et meget nyttigt fælles 'fodslag' med de fire andre statschefer, som alle tidligere har henvist til Roosevelt.

Hvad der er brug for i dag, er netop Roosevelts program fuldt ud: Glass/Steagall-bankopdeling, en industriel udviklingsplan – denne gang i global størrelsesorden – en 'New Deal' for hele verden – og et kreditsystem, en Ny Bretton Woods-aftale. Et af de første skridt bør være internationalt samarbejde om at udvikle et verdensomspændende sundhedssystem – dvs. et moderne sundhedssystem i hvert enkelt land – mindst til den standard som Kina demonstrerede i Wuhan under bekæmpelsen af udbruddet af pandemien.

Dette topmøde, der skal finde sted senest i september, vil med stor sandsynlighed være den sidste chance for at skabe et tillidsfuldt grundlag for en strategisk nyorientering af

internationale relationer mellem atombevæbnede magter, som kan sætte kursen for at overvinde den globale økonomiske krise. Hvis denne mulighed glipper, truer ikke alene den giftige tone, der er blevet anslået mellem især USA og Kina, med at eskalere til en uoprettelig konflikt, alt imens den truende fare for en anden bølge af pandemien efterfulgt af fornyede økonomiske nedlukninger kunne smadre den sociale fred fuldstændig i mange af de berørte lande.

‘Leibniz Instituttet for Økonomisk Forskning’ (IWH) i Halle har advaret om, at virkningerne af den første nedlukning af Tyskland vil føre til en bølge af konkurser, som igen vil skabe vanskeligheder for adskillige sparekasser og for banker med tilgodehavender i størrelsesordenen hundredvis af milliarder. En sådan ny bankkrise ville sidenhen blive efterfulgt af en endnu dybere recession, advarer instituttet. Og Tyskland er stadig i en relativt stærk position.

Diskussionen indenfor den transatlantiske nyliberale elite er formet af antagelsen om, at der under disse omstændigheder vil komme et kraftigt fald i de internationale aktiemarkeder på mindst 20-30% og en stigning i dødeligheden fra en anden bølge af pandemien, som vil blive lagt præsident Donald Trump til last. Dette vil garantere etablisementets intention om at sikre hans nederlag ved valget i november. I betragtning af den ubarmhjertige kampagne, som kræfterne i det britiske imperium har gennemført i tre og et halvt år i deres kupforsøg – fra “Russiagate”-svindlen til proceduren med rigsretssag og det nuværende vanvid med ødelæggelse af statuer – vil City of London og Wall Street sandsynligvis ikke tøve med at lade et sådant kraftigt fald på aktiemarkederne finde sted.

Selvom præsident Trump i de tidlige stadier af udbruddet af coronavirus-pandemien roste den kinesiske regerings energiske indgriben i byen Wuhan og Hubei-provinsen, og understregede sit venskab med præsident Xi Jinping, ændrede han holdning fra den 18. april og gik derefter – fra 30. april – over til at beskyldte Kina for spredningen af virusset på verdensplan.

Denne påstand blev først fremsat af de tidligere chefer for MI6, Sir John Sawers og Sir Richard Dearlove, og Henry Jackson-selskabet i London, som i en åbenlys provokation udfordrede Kina til at betale 9 billioner dollars i erstatning! Det er blevet afvist som ubegrundet selv af amerikanske medicinske eksperter. En WHO-delegation er i øjeblikket i Wuhan for at undersøge virussets oprindelse og pandemiens kronologi.

Det britiske imperium er ude i tovene

De samme britiske imperialistiske kræfter, som står bag kupforsøget mod præsident Trump, betragter hans hensigt om at etablere gode forbindelser med Rusland såvel som hans oprindeligt positive forhold til præsident Xi som en dødbringende trussel mod deres geopolitiske interesser – og har nu i årevis i stigende grad bestræbt sig på at begrænse Kinas fremgang. Det er motivet bag Pentagons 'Nationale Forsvarsstrategi'-dokument fra 2018, der definerer Kina og Rusland som de største strategiske rivaler i "stormagtskonkurrencen". Forsvarsminister Mark Esper understregede denne politiske orientering i en 'Meddelelse til Styrken' den 7. juli, hvor han sagde, at Kina skulle gøres til "den løbende trussel" i "alle vores skoler, programmer og uddannelser".

Det britiske imperiums politik – præget af det Britiske østindiske Kompagni og dets koloniale politik, opiums-krigene mod Kina, Prins Philips Verdensnaturfonden og nu om dage Mark Carneys 'Green New Deal' – har været baseret på malthusiansk befolkningsreduktion. Ud fra dette synspunkt gør Kinas 'Nye Silkevejs'-politik – som for første gang giver udviklingslandene muligheden for at overvinde underudviklingen – dem til en "strategisk konkurrent". Og selvfølgelig er der konkurrence mellem disse systemer.

Når man ser på verden ovenfra, er det klart at samarbejde mellem de to største økonomier i verden, USA og Kina, er

uomgængeligt, hvis menneskeheden skal overvinde denne pandemi og andre forestående pandemier, såvel som sult, fattigdom og underudvikling i den såkaldte Tredje Verden. Set fra det britiske imperium – dvs. de oligarkiske finansielle interesser, der baserer sig på at maksimere fortjenesten for deres egen klasse, og befolkningskontrol for alle andre – har det siden det Britiske østindiske Kompagnis Thomas Malthus' tid haft topprioritet at forgifte det amerikansk-kinesiske forhold.

Den russiske udenrigsminister Lavrov har netop advaret om, at USA's tilbagetrækning fra nedrustningstraktaterne har øget risikoen for en global atomkonfrontation markant. Og han har sagt, at han håber at denne eskalering ikke når det punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage. Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi har for sit vedkommende udtrykt sin bekymring for, at forbindelserne mellem USA og Kina har nået det laveste punkt siden etableringen af forbindelser mellem de to nationer.

Topmødet mellem de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, som præsident Putin har foreslået, er sandsynligvis – af alle de her nævnte grunde – den sidste chance for at sætte et helt andet program på dagsordenen, for at forhindre at de stigende følger af pandemi, sult, økonomisk sammenbrud og et finansielt krak vil gå deres gang. Hvis ikke denne kurs forandres, kan krigsfaren, som følge af det deraf hurtigt efterfølgende kaos, blive ustoppelig.

Alle mennesker med god vilje og alle lande over hele verden bør betragte det som værende i deres egen interesse at gøre sit yderste for at støtte dette topmøde.

Tilsidesæt Pentagons nye geopolitiske skridt i rummet ved hjælp af 'Prosper or Perish' (fremskridt eller fortabelse') - stormagts-topmøde for menneskeheden

Den 21. juni (EIRNS) – Den geopolitiske trussel i britisk stil fortsætter nu på sporet mod det punkt, hvor vi ser ethvert spørgsmål – fra COVID-19-pandemien på Jorden til rumrejser mod stjernerne – fremstillet som 'os imod dem', hvilket er den anvendte form for det klassiske britiske 'great game', der udøver kontrol ved at spille alle godtroende fjolser ud imod hinanden. Lige nu har vi det ekstreme tilfælde med den amerikanske gruppering af krigshøge fra de britiske geopolitiske kredse, der er gået bersærk mod Kina og fortsætter mod Rusland. I lyset heraf er der for nyligt udgivet et amerikansk rumforsvars-strategidokument, "Defense Space Strategy". Dette er især farligt i forbindelse med ustabilitet og atomvåben.

Modgiften mod denne galskab præsenteres i drøftelserne forbundet med den række af Schiller Instituttets internationale konferencer, hvor den næste er endagsbegivenheden den 27. juni med titlen "Will Humanity Prosper eller Perish? (Vil menneskeheden gå fremad eller fortages?) Fremtiden kræver et 'firemagts-topmøde' nu".

Betragt, i stedet for dette perspektiv af fælles interesse, den konfrontation der er rettet mod Kina og Rusland, op til et

ellers meget vigtigt, strategisk møde mellem amerikanske og russiske embedsmænd den 22. juni med samtaler om atomvåbenkontrol. Den amerikanske hovedforhandler er Marshall Billingslea, præsidentens særlige udsending for våbenkontrol; den russiske viceudenrigsminister Sergei Ryabkov leder den russiske side. Mødet finder sted i Wien.

Den 19. juni fastholdt en af amerikanerne i delegationen, Robert Wood, USA's faste repræsentant ved konferencen for nedrustning, i et CBS-interview, at "vi kan ikke vende det blinde øje" til de "voksende udfordringer fra Rusland og Kina". Først insisterede han på, at Kina kom til Wien-forhandlingerne, selvom det kinesiske udenrigsministeriums talsmand blot dagen før sagde, at Kina ikke ville komme. Wood sagde til CBS: "Det er på høje tid, at Kina kommer til bordet..." Han sagde, "Vi vil ikke tillade, at Rusland og Kina fortsætter med at gå videre med deres moderniseringer og forøgelse af lagrene med atomvåben..."

Den 17. juni kom en større salve imod "modstanderne", Kina og Rusland, med det amerikanske forsvarsdepartements fremlægning af sin nye "rumforsvars-strategi." I pressemeddelelsen hedder det, at det nye dokument, "identificerer hvordan forsvarsministeriet vil fremme rum-styrken for at kunne konkurrere, afskrække og vinde i et komplekst sikkerhedsmiljø, der er kendetegnet ved stor magtkonkurrence". Forsvarsminister Mark Esper sagde på Pentagon-pressekonferencen, at "vores modstandere har gjort rummet til et domæne for krigshandlinger, og vi er nødt til at gennemføre omfattende forandringer ... for dette nye strategiske miljø." Han sagde, at Kina og Rusland udgør "de mest øjeblikkelige og alvorlige trusler mod amerikanske rumoperationer..." Specielt udgør "kinesiske og russiske strategiske intentioner og kapaciteter presserende og vedvarende trusler mod ministeriets evne til at opnå de ønskede forhold i rummet".

Og for det tredje kommer der i dag endnu et angreb mod Kina. Peter Navarro, direktør for handel og industripolitik for

præsident Trump, gentog endnu en gang sin tirade om, at Kina forårsagede pandemien. Virusset "kom fra Kina". De "skjulte det"; de "spredte det" gennem hundredvis af borgere, der fløj til udlandet. "Det er en kendsgerning." Han sagde: "Det virus var et resultat af det Kinesiske Kommunistparti". Karrieremageren og Kina-haderen tilføjede, at han i den bog, han skrev i 2006 sagde (se side 150): "Jeg forudsagde, at Kina ville skabe en viral pandemi. ..."

Disse løgne og kneb er den lige vej til helvede. De er samme slags usandfærdigheder, som den russiske præsident Vladimir Putin nu imødegår i sin nyudgivne artikel, der er baseret på fuld dokumentation, om hvad der førte frem til 2. verdenskrig, og hvem der var de virkelige heroiske personer, hvad dynamikken var, ikke de farlige myter. (Se: "The Real Lessons of the 75th Anniversary of World War II" ("Den virkelige lære af 75-årsdagen for 2. verdenskrig") National Interest, 18. juni).

Spred budskabet i denne uge for at alle og enhver kan deltage i Schiller Instituttets konference den 27. juni.

Vladimir Putin: For at undgå 2. verdenskrigs skæbne må P5-lederne mødes

Den 19. juni (EIRNS) – Som Præsident Putin lovede sidste år, har Rusland offentliggjort alle Sovjetunionens dokumenter i

forbindelse med 2. verdenskrig, og han har præsenteret sin egen analyse af årsagerne bag denne skrækindjagende katastrofe for menneskeheden, med sin egen opfordring til øjeblikkelige tiltag i dag for at forhindre den nuværende krise fra at ende i en lignende katastrofe – hvilket, i atomvåbnenes tidsalder, kunne gøre en ende på vores civilisation, som vi kender den. Hans essay, "Den egentlige lære fra 75-årsdagen for 2. verdenskrig", blev udgivet på engelsk i torsdags i det amerikanske tidsskrift The National Interest, lige inden paraden på Den røde Plads, som mindes 75-årsdagen for sejren i Europa den 24. juni.

Præsident Putin blev delvist drevet til at tage disse skridt af genoplivningen af utilslørede fascistiske organisationer i Europa – specielt de voldelige "Maidan-revolutionærer", som styrtede Ukraines valgte regering i 2014 (med skamløs støtte fra George Soros og USA's Obama-administration), som åbent udstillede deres hagekors og bar portrætter af Hitlers kumpan, Stepan Bandera. Sammen med denne fascistiske genoplivning i Ukraine og andre østeuropæiske stater, fulgte et forsøg på at omskrive historien om krigen mod fascismen og nazisterne, af dem i Polen og andre steder, som hævdede, at krigen blev startet af både Tyskland og Sovjetunionen, gennem opdelingen af Polen i 1939. München-aftalen i 1938, da Storbritanniens Lord Chamberlain gav sin velsignelse til nazisternes overtagelse af Sudeterland, der viste, at ingen anti-nazistisk koalition ville blive skabt, ignoreres af sådanne revisionister, samtidig med at nogle folk i Vesten går så langt som at postulere, at USA og Storbritannien alene besejrede Hitler, og ignorerer de 27 millioner mennesker fra Sovjetunionen, der omkom på østfronten.

Putin skriver: "Skylden for den tragedie, som Polen dengang led under, ligger helt og holdent ved det polske lederskab, der havde hindret en alliance mellem Storbritannien, Frankrig og Sovjetunionen, og sat sin lid til sine vestlige partnere, og smed dermed sin egen befolkning ind under Hitlers

frembrusende ødelæggelsesmaskine. Sovjetunion gjorde alt i sin magt for at bruge enhver chance på at skabe en anti-Hitler-koalition. På trods af – lad mig sige det igen – dobbeltmoralen fra vores vestlige allierede.”

Putins bekymring er, at der er tegn på at verden kunne rode sig ind i krig endnu engang. ”Skabelsen af det moderne system for internationale relationer er et af de vigtige udfald af 2. verdenskrig. Selv de mest uoverkommelige uoverensstemmelser – geopolitiske, ideologiske, økonomiske – forhindrer os ikke i at finde former for fredelig sameksistens og interaktion, hvis ønsket og viljen er til stede.

I dag går verden igennem en temmelig turbulent tid. Alting forandrer sig, fra den globale magtbalance og indflydelse til samfunds, nationers og selv kontinenters sociale, økonomiske og teknologiske fundament. I de tidligere epoker har forandringer af denne størrelsesorden næsten aldrig fundet sted uden militære konflikter. Uden en magtkamp om at bygge et nyt globalt hierarki. Takket være de Allierede ledes visdom og fremsynethed var det muligt at skabe et system, som har afholdt sig fra ekstreme manifesteringer af sådan objektiv kappestrid, historisk iboende i verdens udvikling.

”Det er vores pligt – alle dem som tager politisk ansvar, og hovedsageligt repræsentanterne for de sejrende magter i 2. verdenskrig – at garantere, at dette system bliver opretholdt og forbedret. I dag, som i 1945, er det vigtigt at vise den politiske vilje og diskutere fremtiden sammen. Vore kolleger – hr. Xi Jinping, hr. Macron, hr. Trump og hr. Johnson – støttede det russiske initiativ til at afholde et møde mellem lederne af de fem atombevæbnede stater, de permanente medlemmer af Sikkerhedsrådet. Vi takker dem for dette og håber, at sådanne møder, ansigt-til-ansigt, kan finde sted snarligst muligt.

Hvad er vores vision for dagsordenen på dette kommende

topmøde? Først og fremmest ville det, i vores mening, være gavnligt at diskutere tiltag for at udvikle kollektive principper i verdens affærer. At tale ærligt om spørgsmål angående bevarelsen af fred, styrkelsen af global og regional sikkerhed, strategisk våbenkontrol, såvel som anstrengelser for at imødegå terrorisme, ekstremisme og andre store udfordringer og trusler.

Et særligt punkt på mødets dagsorden er situationen omkring den globale økonomi. Og over alt andet står det at overvinde den økonomiske krise forårsaget af corona-pandemien. Vore lande træffer uhørte foranstaltninger for at beskytte folks helbred og liv, og for at støtte borgere der har befundet sig i svære livssituationer. Vores evne til at arbejde sammen i fællesskab, som ægte partnere, vil vise hvor dybe pandemiens spor vil blive, og hvor hurtigt den globale økonomi vil genrejses fra recessionen.”

Det er værd at bide mærke i, at et sådant møde mellem P5-lederne ingen konkret dato har endnu. Hvad end forskellene er, som findes mellem disse nationer, kan en sådan dialog meget vel bestemme vores civilisations skæbne. Schiller Instituttet, der i kølvandet på finanskrisen i 2008 har mobiliseret for Lyndon LaRouches appel for at verdens største magter skulle mødes, herunder især Rusland, Kina, Indien og USA, afholder en international konference den 27. juni, kl. 16:00, dansk tid, netop fokuseret på at indkalde til et sådant topmøde. Vi opfordrer alle, fra enhver nation, til at deltage.

Hér kan man registrere sig.

Den britiske liberalismes forbrydelser og undergang og 'Det Nye Paradigme' for menneskehedens fremtid. Helga Zepp-LaRouche hovedtale ved Schiller Institutets internationale internetkonference den 25. april 2020.

Helga Zepp-LaRouche: Jeg hilser alle jer, der ser denne internetkonference fra hele verden, og jeg tror, at I alle er klar over, at menneskeslægten lige nu er konfronteret med en hidtil uset krise. Den truer ikke alene med at koste mange millioner menneskeliv på grund af sygdom og sult, med at feje mange af de institutioner, som folk har taget for givet indtil nu, af banen, og med at kaste store dele af verden ind i en ny mørk tidsalder, herunder kulturelt, men den kunne også føre til termonuklear krig, der potentielt ville udslette hele menneskeheden.

Denne krise er mere vidtgående end i det 14. århundrede, da den Sorte Pest udslettede en tredjedel af befolkningen fra Indien til Island. Det er mere alvorligt end Den store Depression i 1930'erne, fordi den potentielt kan ødelægge mere økonomisk substans. Og hvis der udbryder krig, vil det bestemt

have værre følger end verdenskrigene i det 20. århundrede, fordi det sandsynligvis vil involvere brugen af termonukleare våben.

På grund af globaliseringen og internationaliseringen af mange systemer, herunder internettet, atomvåben, er vi alle i den samme båd. Og i modsætning til tidligere epoker, da en del af planeten blomstrede mens en anden kollapsede, vil der denne gang ikke være nogen delvise løsninger. Mere end nogensinde før i vores historie udfordres vi som samfund, som én menneskehed, til at nå til enighed om nye principper, der kan garantere menneskehedens langsigtede evne til at overleve. Det er pointen med denne konference: Hvordan kan vi identificere årsagerne til denne krise, eliminere dem og åbne et nyt kapitel i universalhistorien, der fører vores eksistens ud af geopolitisk konfrontation, ind på et niveau af fornuft, der sømmer sig for menneskehedens identitet som en kreativ art?

Nogle mennesker spekulerer på, hvorfor jeg midt i en pandemisk og finansiell krise også rejser spørgsmålet om faren for atomkrig? Fordi de skandaløse og ondsindede beskyldninger mod Kina fremsat af de britiske hemmelige tjenester MI6 og MI5 og deres propagandaapparat – Henry Jackson-Selskabet i London, Atlanterhavsrådet og forskellige "klyngeagenter" på begge sider af Atlanterhavet – beskylder Kina for COVID-19-pandemien, fordi man angiveligt enten forsinkede informationen om den, eller endog brugte biologisk krigsførelse mod Vesten. Dette drejer sig om opbygningen af et fjendebillede med henblik på krig. Den uforskammethed med hvilken Henry Jackson-Selskabet – den hårde kerne blandt de liberale neokonservative og den britiske krigsfaktion på begge sider af Atlanterhavet – kræver milliarder af dollars i erstatning, kan kun ses som en provokation, beregnet på at gøde jorden for et strategisk slutopgør.

Det er den hysteriske, men i sidste ende desperate reaktion fra et imperium, der er klar over, at det hele er ovre, og at verden aldrig mere vil vende tilbage til den allerede

udrullede strategiske orientering for en unipolær verden, den såkaldte "Washington Consensus" og "regelbaserede orden", som man var i stand til at opretholde, i det mindste som en facade, indtil udbruddet af COVID-19. Krigspartiets beregninger var forkerte; den erklærede forhastet "historiens afslutning" efter Sovjetunionens sammenbrud, hvilket også var knyttet til illusionen om, at Kina ville udvikle sig til et liberalt demokrati i britisk stil, hvis blot det fik medlemskab af WTO; og at alle andre lande også ville blive omdannet til vestlige demokratier via en politik for regimeskifte, enten gennem farverevolutioner eller interventionskrige.

Kinas enestående verdenshistoriske kulturelle bedrifter – ikke alene at løfte 850 millioner af sine egne mennesker ud af fattigdom, men også, med den Nye Silkevej, at give udviklingslande muligheden for første gang at overvinde såvel den kolonialistiske politik, der stadig i dag gennemføres af IMF, såvel som den deraf forårsagede fattigdom – blev mødt med vantro og rædsel af de forskellige talerør for det britiske imperium. Efter at de vestlige medier i omkring fire år havde ignoreret det største infrastrukturprogram i historien, blev angreb på såkaldte "autokratiske regimer", som Kina, Rusland og andre, pludselig optrappet af de samme medier, som siden 2015 har profileret sig i "Heksejagten" mod præsident Trump, i aftalt spil med kupforsøget fra de britiske hemmelige tjenester.

Men da først tallene for marts og april blev frigivet, der viste, at Kina ikke blot har været i stand til at knuse pandemien mere effektivt, men også at overvinde de økonomiske konsekvenser af krisen meget lettere end de vestlige lande, som på grund af privatisering af sundhedssektoren var helt uforberedt på pandemien, blev tonen imod Kina skingrende. De vestlige demokratiers "regelrette orden", den eneste "demokratiske legitimitet", har været på gyngende grund i lang tid, og truer nu med at kollapse, mens det hævdes, at Beijing

forfølger en "strategi for ubegrænset krigsførelse". Kendsgerningen er, at det liberale system knyttet til det britiske imperium har slået fejl. Men det betyder ikke, at de styrker der er allieret med imperiet ikke stadigvæk, i deres kvaler, kan påføre enorme skader, for eksempel ved at indlede en verdenskrig.

Det er på høje tid at rette på navnene, som Konfutse ville sige. Hvis ideen er at udarbejde en liste over skyldige parter og erstatningskrav på grund af den aktuelle krise, så må det være listen over virkningerne af den britiske liberalisme, hvis ledende skikkelse, Winston Churchill, bærer hovedansvaret for udeladelsen af det vigtigste aspekt i det Bretton Woods-system, som Franklin D. Roosevelt havde til hensigt for efterkrigstiden: nemlig en kreditmekanisme til at overvinde kolonialismen og industrialisere udviklingssektoren. På grund af denne mangel blev det britiske imperiums kontrol over den såkaldt Tredje Verden foreviget i efterkrigstiden. Denne situation blev derefter forværret, efter at præsident Nixon afsluttede Bretton Woods-systemet i august 1971, hvilket førte til en række af dereguleringer af de finansielle markeder, den berygtede 'outsourcing' til lande med billig arbejdskraft og IMF's betingelser ('conditionalities', *red.*). Det eneste formål med hele denne politik var at opretholde en kolonialistisk udplyndring og forhindre enhver seriøs udvikling i disse lande.

Hvordan kunne nogen i de såkaldt "avancerede lande" – og vi ser nu med coronavirus-pandemien, præcis hvor avancerede de er – antage i så meget som et minut, at den brutale fattigdom i Afrika, Latinamerika og nogle asiatiske lande er selvindlysende eller selvforskyldt? Hvis Vesten i de sidste 70 år havde gjort, hvad Kina har udrettet i Afrika siden 1960'erne, men især i de sidste 10 år nu, nemlig at bygge jernbaner, dæmninger, kraftværker og industri-parker, ville hele Afrika nyde godt af et udviklingsniveau, som man ser i Sydkorea eller Singapore i dag – eller bedre! Afrika har som

følge af denne politik stort set intet sundhedssystem, ingen infrastruktur; halvdelen af befolkningen har ikke adgang til rent vand, sanitet eller elektricitet, fordi det britiske imperium bevidst undertrykte dem ved at arbejde gennem IMF og Verdensbanken... gennem Verdensnaturfonden, der i tvivlstilfælde betragter beskyttelsen af en insektart som vigtigere end millioner af menneskers liv! Hvis man tager højde for den samlede virkning af denne politik, vil der fremkomme et tal på millioner af mennesker, hvis liv er blevet forkortet af sult og ubehandlede sygdomme! I modsætning til myten om at det britiske imperium ophørte med at eksistere en gang for alle med koloniernes uafhængighed og overleveringsceremonien i Hongkong den 30. juni 1997, eksisterer det stadig i form af neoliberal monetaristisk kontrol over verdens finansielle system; en kontrol, der altid har været indbegrebet af imperialismen.

Et andet eksempel på ren propaganda fra imperiet er at sige, at lande i den Tredje Verden simpelthen ikke ønsker at udvikle sig. Virkeligheden er, at selv ideen om FN's udviklings-årtier de facto blev elimineret med afslutningen på Bretton Woods, og dets erstatning med ideen om befolkningsreduktion, Romklubbens grove ideer om de formodede grænser for vækst og John D. Rockefeller III's misantropiske forestillinger, som han præsenterede dem på FN's befolkningskonference i Bukarest i 1974, eller Henry Kissingers skandaløse NSSM 200 fra samme år; der blot var gammel skimmelsvamp fra påstandene af den onde pastor Malthus', det Britiske østindiske Selskabs bladsmører, som for sin del plagierede ideerne fra den venetianske "økonom" Giannaria Ortes.

Lyndon LaRouche reagerede på dette paradigmeskifte, da han i 1973 i forbindelse med en række undersøgelser om virkningerne af IMF-politikken, begyndte at advare om, at den voksende underernæring, svækkelse af immunsystemet, manglende hygiejne osv. ville føre til fremkomsten af globale pandemier. Efter tusindvis af taler og skrifter fra LaRouche, der har

cirkuleret i de mellemliggende fem årtier over alle fem kontinenter, er der ingen der kan sige, at den aktuelle pandemi ikke var forudseelig! Især da LaRouches hele livsværk var dediceret til, blandt andet, at udarbejde udviklingsprogrammer, der netop ville have forhindret det!

Den grundlæggende årsag til at det liberale paradigme og den nuværende underliggende, transatlantiske "regelrette orden" har fejlet, og hvorfor etablissementet har vist sig at være så fuldstændig ude af stand til at reflektere over årsagerne til denne fiasko, er knyttet til det aksiomatiske grundlag og generelt accepterede antagelser om dette paradigmes menneskesyn, såvel som dets begreb om stat og videnskab.

Efter den første opkomst, under den italienske renæssance, af ideer og former for en statsdannelse, der bevidst fremmer de kreative åndsevner hos en voksende andel af befolkningen, og rollen af videnskabelige fremskridt som kilde til social rigdom, lancerede det daværende feudale oligarki knyttet til det daværende førende imperium, Venedig, en bevidst modoffensiv, hvor Paolo Sarpi, som den førende tænker i det venetianske oligarki, fremførte sin lære, hvorfra Oplysningstiden og liberalisme i sidste ende udviklede sig. Ideen var at kontrollere den videnskabelige debat, men at fornægte evnen til at erkende og opdage reelle universelle principper, at undertrykke potentialet for 'Prometheus' (der ifølge sagnet gav mennesket ilden, *red.*) – om nødvendigt med magt – at reducere mennesker til niveauet for sansemæssig oplevelse, og dogmatisere det tilbagestående i "den menneskelig natur".

Fra denne tradition udsprang den mekanistiske videnskabelige tradition forbundet med Galilei Galileo og Isaac Newton, John von Neumanns og Norbert Wieners spil- og informationsteori, og for nyligt de algoritmer, der ligger til grund for derivathandlen i dagens kasinoøkonomi. Det empiriske og materialistiske dogme og dekadente menneskebillede, der blev bragt til torvs af Thomas Hobbes, Thomas Malthus, Jeremy

Bentham, John Locke og John Stuart Mill, er stadig den dag i dag grundlaget for den britiske liberalisme, og den virus, der mere end noget andet, har bidraget til den nuværende tilstand i verden.

Det britiske imperiums oligarkiske tankegang, der benægter alle mennesker, men især alle farvede mennesker, den guddommelige gnist af kreativitet bliver udtrykt i fuld klarhed i adskillige skrifter og udsagn, hvis blot folk bryder sig om at se efter det, fra prins Phillips berygtede ønske om blive reinkarneret som et dødbringende virus for at hjælpe med at reducere overbefolkningen af den menneskelige race, til det foragtelige syn der blev udtrykt af Adam Smith i hans "Theory of the Moral Sentiment" fra 1759:

"Administrationen af universets store system... omsorgen for rationelle og fornuftige væseners universelle lykke er Guds – og ikke menneskets – afdeling. Mennesket er tildelt en langt mere ydmyg rolle, hvilken meget bedre svarer til svagheden af hans evner, og hans begrænsede forståelse; menneskets rolle vedrører hans egen lykke, og den af hans familie, hans venner, hans land ... Naturen leder os til størstedelen af dette med oprindelige og øjeblikkelige instinkter. Sult, tørst, den lidenskab der forener kønnene, kærligheden til glæde og frygt for smerte, får os til at opfylde disse mål for deres egen skyld og uden nogen overvejelser vedrørende deres tilbøjelighed til at gavne de større mål, som 'naturens store dirigent' havde til hensigt at opnå med dem."

Eftersom alle disse egenskaber gælder lige såvel for dyr, er det åbenlyst også i orden at 'udrense flokken' med jævne mellemrum, ligesom spartanerne dræbte heloterne, da de troede, de ville blive for mange. Dette misantropiske billede af mennesket forstærkes gennem ren racisme, som Bertrand Russell udtrykte det så skamløst i *The Prospects of Industrial Civilization*:

"Den hvide befolkning i verden vil snart ophøre med at vokse.

De asiatiske racer vil blive flere, og negrene endnu flere, før deres fødselsrate falder tilstrækkeligt til at gøre deres antal stabilt uden hjælp af krig og pest... Indtil det sker, kan fordelene, som socialismen sigter mod, kun delvist realiseres, og de mindre frugtbare racer bliver nødt til at forsvare sig mod de mere frodige ved metoder, der er modbydelige, omend de er nødvendige.”

Det er netop denne racistiske ideologi, der var retfærdiggørelsen af kolonialisme, slavehandelen, opiumskrigen, og for at være ærlig, er det i sidste ende også årsagen til den monumentale ligegyldighed, som store dele af befolkningen i Vesten viser, når de hører nyheden om græshoppesværme i Afrika og i nogle asiatiske lande, som kunne have været elimineret for to måneder siden til en omkostning af kun 75 millioner dollars.

Og intet har ændret sig i den grundlæggende støtte til eugenik (racehygiejne –red.) blandt repræsentanter for imperiet. Dette blev endnu en gang understreget af en skribent i Daily Telegraph, i en artikel af Jeremy Warner i begyndelsen af marts:

”Ikke for at gå i detaljer, men fra et ganske uengageret økonomisk perspektiv, kunne COVID-19 sågar vise sig at være en smule gavnlig i det længere løb, ved uforholdsmæssigt at rense ud blandt ældre pensionister).”

Det er disse barbariske præmisser for det liberale dogme, selv hvis det næppe er moderigtigt at indrømme deres eksistens i de såkaldte udviklede lande, som for mange år siden førte Lyndon LaRouche til at insistere på, at en kombination af de fire økonomisk og militært vigtigste lande i verden – USA, Kina, Rusland og Indien – var nødvendig for at gennemføre den bydende nødvendige reorganisering af verdensordenen. Denne reorganisering må dog begynde med den utvetydige og bestemte afvisning af dette liberale dogmes menneskesyn samt dets politiske implikationer. Det britiske imperium i alle dets

fremtoninger, men mest af alt dets kontrol over finanssystemet må tilendebringes.

Disse fire nationer – USA, Kina, Rusland og Indien – må øjeblikkeligt sammenkalde en hastekonference og indføre et nyt Bretton Woods-system, der realiserer Franklin Roosevelts fulde intention ved at skabe et kreditsystem, som garanterer, en gang for alle, industrialiseringen af udviklingssektoren. Det må begynde med virkeliggørelsen af et verdenssundhedssystem, der opbygger et sundhedsvæsen i hvert eneste land på denne klode. Først og fremmest med et lynprogram for at bekæmpe coronaviruset, men derefter at opnå den samme standard, som fandtes under Hill-Burton-loven i USA, eller som den var i Tyskland og Frankrig, før privatiseringen i 1970'erne. Som Roosevelt formulerede det i sin Tale til Nationen i 1941, i sin berømte erklæring om de "Fire Friheder", hvor han sagde: "Den tredje [frihed] er friheden for mangel – hvilket oversat i globale vendinger betyder en økonomisk forståelse, der garanterer enhver nations indbyggere et sundt og fredeligt liv – over alt i verden". Førstedamen, Eleanor Roosevelt, gjorde det til sin personlige mission at sikre, at disse Fire Friheder blev indlemmet i FN's Verdenserklæring om Menneskerettighederne.

I Lyndon LaRouches "Udkast til Samarbejdsaftale mellem USA og Sovjetunionen" fra 1984, der definerede principperne og grundlaget for det Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), som han foreslog, og som blev erklæret for USA's officielle politik af Præsident Reagan d. 23. marts, 1983, og som gentagne gange blev tilbudt Sovjetunionen for at samarbejde om et omfattende nedrustningsprogram, definerede LaRouche den overbevisning, der repræsenterede et absolut afgørende aspekt af hans livs arbejde og denne organisations mission. Den første del af dette skrift, hvis principper også gælder for samarbejdet mellem de fire nationer og alle andre, som beslutter sig for at deltage i dette nye partnerskab, lyder:

"Det politiske grundlag for varig fred må være: a) den uforbeholdne suverænitet for hver eneste og alle nationalstater, og b) samarbejde blandt suveræne nationalstater for at fremme ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene af teknologisk fremskridt, til fælles gavn for alle og enhver. Den mest afgørende del af en sådan permanent fredspolitik gennemførelse nu, er en dybtgående forandring i de monetære, økonomiske og politiske relationer mellem de dominerende nationer, og de relativt underordnede nationer, ofte klassificeret som 'udviklingslande.' Medmindre de vedblivende uligheder i kølvandet på den moderne kolonialisme i stigende grad løses, vil ingen vedvarende fred på denne planet være mulig. Såfremt USA og Sovjetunionen anerkender, at fremskridt for de produktive arbejds kræfter på hele planeten er i hver og begge parters vitale interesse, er de to stormagter forbundet i denne grad og på denne måde af en fælles interesse. Dette er kernen af den praktiserede politiske og økonomiske politik, uundværlig for at fostre en vedvarende fred mellem disse to stormagter."

I betragtning af den eskalerende anti-Kina-kampagne, igangsat af britisk efterretningstjeneste, som har folk i Præsident Trumps følge, der forsøger at overgå hinanden, nærmest time efter time, i deres anklager mod Kina, inklusive udenrigsminister Pompeo, [direktør for Handels- og Industripolitik] Peter Navarro, [senator] Lindsey Graham, og [FoxTV-værten] Tucker Carlson, mens diverse magtdemonstrationer af USA og NATO blot synes at være begrænsede af antallet af COVID-19-smittede blandt nogle af deres mandskaber, er det eksistentielle spørgsmål, hvordan verden kan komme fri af denne farlige optrapning. Er vi dømt til at genopleve hvordan den næststærkstes magtovertagelse af herredømmet fører til krig, som allerede er hændt tolv gange i historien?

Kombinationen af corona-pandemien, verdens hungersnødskrise, den kommende finansielle, hyperinflationære eksplosion og depressionen af den globale, reelle økonomi er så

overvældende, at det burde være klart for ethvert tænkende menneske, at menneskeheden kun kan overvinde denne krise, hvis USA's og Kinas økonomiske potentiale – understøttet af andre industrielle lande – forenes i fælles indsats og forøges, således at de fornødne kapaciteter kan skabes for at sikre sundhedspleje, infrastruktur og industri- og fødevareproduktion. Det er den eksistentielle interesse af hvert individ og af hver nation på denne planet at arbejde hen imod dette mål. Vi bliver nødt til at skabe et globalt kor blandt alle andre nationer og mange millioner af mennesker for at kræve præcist dette!

Konflikten mellem USA og Kina eksisterer kun, hvis de kræfter i begge partier i USA sejrer, som er i traditionen fra H.G. Wells' "Åbne Konspiration", med den idé at USA accepterer det britiske imperiums model som grundlag for en anglo-amerikansk kontrolleret unipolær orden til at kontrollere verden. Denne vision af H.G. Wells blev videreført af William Yandell Elliot, mentor til Kissinger, Brzezinski, Samuel Huntington, og til og med de neokonservative fra Projektet for et Nyt Amerikansk Århundrede (PNAC). Hvis, på den anden side, USA vender tilbage til sin sande tradition fra Uafhængighedserklæringen imod det Britiske Imperium, og Alexander Hamiltons Amerikanske økonomiske System, da vil der være et stort åndsslægtskab med Kinas økonomiske model, som indeholder mange af Alexander Hamiltons, Friedrich Lists og Henry C. Careys principper. På samme måde var Sun Yat-sen, grundlæggeren af det moderne Kina, præget meget af det Amerikanske System.

På det presserende hastetopmøde med USA, Kina, Rusland og Indien, og på den dernæst umiddelbart nødvendige stiftende konference af et Nyt Bretton Woods-system, kan statslederne genoplive ånden fra den oprindelige Bretton Woods-konference, hvor lederen af den kinesiske delegation, H.H. Kung, indsendte Sun Yat-sens forslag for en "International Udviklingsorganisation." Kung, en af Sun Yat-sens svogre,

sagde i sin tale i Bretton Woods:

"Kina ser frem til en periode med stor økonomisk udvikling og ekspansion efter krigen. Dette inkluderer et program for omfattende industrialisering, udover udviklingen og moderniseringen af landbruget. Det er min faste overbevisning, at et økonomisk stærkt Kina er en uundværlig betingelse for fredens bevarelse og en forbedring af verdens trivsel. Efter den 1. Verdenskrig foreslog Dr. Sun Yat-sen en plan for det han kaldte 'den internationale udvikling af Kina.' Han understregede princippet for samarbejde med venligsindede nationer og brugen af udenlandsk kapital til udviklingen af Kinas ressourcer. Dr. Suns lære udgjorde grundlaget for Kinas nationale politik. Amerika og andre i de Forenede Nationer, håber jeg, vil tage aktiv del i at medvirke til udviklingen af Kina i efterkrigstiden."

Som sagt støttede Roosevelt internationaliseringen af denne udviklingspolitik under forhandlingerne, og han betragtede forhøjelsen af levestandarden over hele verden som nøglen til global stabilitet. Og han så internationaliseringen af New Deal-politikken som vejen til at gøre det.

De fire vigtigste nationer i verden – USA, Kina, Rusland og Indien – må nu etablere et nyt Bretton Woods-system, og sammen med alle nationer, der ønsker at tilslutte sig, et nyt paradigme for internationalt samarbejde mellem nationer, der styres af menneskehedens fælles mål. Den fjerde af Lyndon LaRouches fire love definerer den kvalitativt højere økonomiske platform, det højere niveau af fornuft, af 'Coincidentia Oppositorum' (modsætningernes sammenfald) som udviklet af Nicholas Cusanus (1401–1464, tysk filosof, teolog, jurist og astronom; nøglefigur i den europæiske renæssance –red.), hvorpå modsætningerne forbundet med geopolitisk konfrontation kan overvindes.

Internationalt samarbejde mellem videnskabsfolk, der udelukkende baserer sig på verificerbare universelle fysiske

principper, må erstatte forrang for politik baseret på ideologi og interesser. Forskning i "livsvidenskaber", en bedre forståelse af hvad der forårsager livets egenskaber og dets oprindelse i universet, er forudsætningen for at bekæmpe coronavirus og alle andre potentielle virologiske, bakterielle og andre sygdomsprocesser. Som en del af verdenssundhedssystemet er vi nødt til at opbygge samarbejdende medicinske forskningscentre internationalt, hvor også unge forskere fra alle udviklingslande kan blive uddannet. Den dybtgående lære af coronavirus-pandemien er, at levering af sundhedspleje skal være et fælles gode og ikke tjene til at maksimere overskuddet for private interesser. Resultaterne af denne forskning skal derfor straks leveres til alle universiteter, hospitaler og medicinsk personale i alle nationer.

Et andet område, hvor internationalt samarbejde i retning af de fælles mål for menneskeheden er uundværlig, er opnåelsen af energi- og råmaterialesikkerhed, hvilket vil være muligt med beherskelsen af termonuklear fusion og den tilhørende udvindingsproces for grundstoffer ('fusion torch'). Det internationale ITER-projekt på Cadarache-anlægget i det sydlige Frankrig, en tokamak-kernefusionsreaktor og internationalt forskningsprojekt, der allerede involverer samarbejde fra 34 lande, er en god start, men finansieringen af ITER og andre modeller for nuklear fusion må forøges massivt. En af LaRouches centrale opdagelser er sammenhængen mellem energi-gennemstrømningstæthed, som anvendt i produktionsprocessen, og den relative potentielle befolkningstæthed. Beherskelse af nuklear fusion er bydende nødvendigt, ikke kun for den levende befolkning, men især for bemanded rumfart.

Rumforskning i sig selv er et område, der er utænkeligt uden internationalt samarbejde, og som mere end nogen anden videnskabsgren på en positiv måde påviser, hvad pandemien demonstrerer negativt: At vi faktisk er den ene art, der er

bestemt af dens fremtid, og hvis langsigtede overlevelsessevne afhænger af vores evne til at lære at forstå og beherske universets love – inklusive de mindst 2 billioner galakser, som Hubble-teleskopet har været i stand til at verificere. Forsvar mod asteroider, meteorer og kometer er kun et blandt mange vigtige elementer i dette. For udviklingslandene er ubegrænset deltagelse i forskningsprojekter den bedste måde – gennem videnskabelig og teknologisk 'kvantespring' – at skabe forudsætningerne for økonomier, der er i stand til at give alle borgere et godt og sikkert liv.

Nicholas fra Cusa skrev allerede tilbage i det 15. århundrede, at alle opdagelser inden for videnskab straks skulle stilles til rådighed for repræsentanter for alle lande, for ikke unødvendigt at holde udviklingen af nogen af dem tilbage. Han fandt også, at konkordans, harmoni, i makrokosmos kun er mulig, når alle mikrokosmos udvikler sig bedst muligt. Det nye paradigme, som vi er nødt til at forme for samarbejdet mellem nationer, må tage udgangspunkt i hele menneskehedens fælles interesse, således at alle nationer og kulturer – som i kontrapunkt, som i en fuga – er sammenflettet og stiger dynamisk til højere stadier af anti-entropisk udvikling.

Er vi, som menneskelig civilisation, på dette sene stadium af begivenhederne i stand til at afværge tsunamien af pandemier, hungersnød, finanskrise, depression og faren for en ny verdenskrig? I så fald har verden brug for dette topmøde mellem de fire nationer nu! Hvis et sådant topmøde ville bekendtgøre alle disse ændringer – et nyt Bretton Woods-system, at de fire stormagter står skulder ved skulder i opbygningen af et globalt udviklingsprogram i form af en "Ny Silkevej bliver til Verdenslandbroen", et verdenssundhedssystem, et internationalt lynprogram for fusion og beslægtet forskning, en massiv opgradering af internationalt rumforskningssamarbejde, og sidst men ikke mindst, en dialog mellem alle nationers klassiske traditioner, med det formål at udløse en ny renæssance af klassiske

kulturer på lignende, men endnu smukkere, vis, som den store italienske renæssance overvandt rædslerne fra den mørke tidsalder i det 14. århundrede – så kan en ny æra af menneskeheden fødes!

Er der et rimeligt håb om, at vi kan overvinde menneskehedens nuværende dybe krise? Absolut! vil jeg sige. Vi er den hidtil eneste kendte kreative art i universet, som har evnen til at opdage nye principper for vores univers igen og igen; hvilket indebærer, at der er et åndsslægtskab mellem vores kreative mentale processer og disse fysiske love.

En tanke, der belyser dette optimistiske perspektiv, vedrører et aspekt af rumforskningen; nemlig den tilsyneladende accelererede aldringsproces under betingelse af vægtløshed og ændringen af denne proces i hyper-tyngdekraft. En bedre forståelse af denne "rum-gerontologi" (alderdomsforskning –*red.*) er åbenlyst afgørende for fremtidig bemanded rumfart til Mars og i interstellart rum, og det forventes, at det væsentligt vil øge menneskets evne til at have et længere, sundt liv.

Hvis man tager i betragtning, at Schubert kun blev 31 år gammel, Mozart 35, Dante 36, Schiller 45, Shakespeare 52 og Beethoven bare 56, har man en idé om, hvor meget fremtidens genier med en forventet levealder på 120 eller 150 år vil være i stand til at bidrage til menneskehedens udvikling!

Derfor, slut jer til os for at bringe det britiske imperium til ophør! Og lad os skabe en ægte menneskelig fremtid for hele menneskeheden! Tak.

Verden i nedlukning – vil der blive lukket ned for Wall Street?

Den 24. marts (EIRNS) – Både Storbritannien og Indien bekendtgjorde indenfor det sidste døgn total nedlukning. De næsten 1,4 mia. indbyggere i Indien blev af premierminister Nerendra Modi informeret om, at der vil være et "totalt forbud mod at forlade hjemmet", selvom supermarkeder var inkluderet på listen over vigtige funktioner, der ville forblive åbne. For Boris Johnsons vedkommende havde premierministeren tidligere en telefonsamtale med præsident Xi Jinping mandag forud for sit nationale webcast, hvor han meddelte nedlukningen. Johnson fortalte Xi, at COVID-19-situationen i Storbritannien er "alvorlig", og at "Storbritannien har studeret og lært af Kinas nyttige erfaring og truffet videnskabelige og effektive forebyggelses- og kontrolforanstaltninger."

Faktum er, at hverken NATO eller NATO-landene har tilbudt hjælp af nogen betydning til de mange lande i verden, der lider under denne historiske pandemi. Selv om mange af de europæiske lande har henvendt sig til Kina og Rusland for at få hjælp. Kina hjælper nu mindst 82 nationer i verden med forsendelser af medicinske forsyninger og hold af læger og medicinske fagfolk. Kinesiske læger afholdt den 18. marts en videokonference med deres kolleger i 24 afrikanske nationer, og endnu en konference i dag med eksperter og embedsmænd fra Latinamerika og Caribien (lande med diplomatiske forbindelser med Kina plus Nicaragua); begge konferencer varede over tre timer. Rusland har fløjet 14 fragtfly med medicinsk udstyr og et team af læger til undsætning for de hårdt ramte italienere, mens Kina har ydet lignende støtte.

Den nederdrægtige bagvaskelse af Kina i den amerikanske presse

og fra visse medlemmer af Kongressen fortsætter med uformindsket styrke, men bestræbelserne på at vende præsident Trump mod Kina er faldet til jorden. I et par dage i sidste uge udtrykte han nogle af beskyldningerne om Kinas påståede "ansvar" for den globale katastrofe, idet han brugte betegnelsen "Kina-virus", men det har han holdt op med, og han har fornyet sin ros af præsident Xi og Kina, og tilføjet at Kina lever op til deres løfte om – som en del af handelsaftalen – i meget høj grad at forøge købet af amerikanske landbrugsprodukter.

Den kendsgerning, at internationalt samarbejde er absolut nødvendigt for at besejre denne "usynlige fjende", står i stigende grad klart for befolkningen i alle nationer. Det burde stå lige så klart, at "sanktions-vanviddet" må afsluttes af alle parter, sådan som præsident Putins talsmand, Dmitry Peskov, bemærkede i dag, alt imens FN's generalsekretær António Guterres, også i dag, opfordrede til at lette alle sanktioner, herunder dem mod Iran og Nordkorea, for at hjælpe med at bekæmpe virusset. Guterres opfordrede også til en universel våbenhvile i de forskellige krige, der stadig raser rundt om i verden, så alle mennesker kan bekæmpe den fælles fjende.

Men det underliggende spørgsmål – årsagen til, at verdens offentlige sundhedsfaciliteter ikke er forberedt på at forhindre pandemien – må drøftes samtidigt; ellers vil virusset og nye vira og andre farer, som menneskeheden står overfor, ikke blive overvundet. Da Lyndon LaRouche forudså udbruddet af nye pandemier i 1971, efter Bretton Woods-systemets sammenbrud den 15. august samme år, identificerede han årsagen tydeligt: opbrydningen af Franklin D Roosevelts kreditorienterede Bretton Woods-system ville tillade det britiske system med uhæmmet spekulation at skabe nye niveauer af fattigdom, faldende investeringer i grundlæggende infrastruktur og oppustning af spekulative værdipapirer, uden forbindelse til den reelle produktion.

Dette gjorde LaRouche til den svorne fjende af de anglo-amerikanske finans- og efterretningsapparater, hvilket førte til en politisk heksejagt og hans fængsling. Men den manglende iagttagelse af hans advarsler og gennemførelse af hans politik har ført til netop den eksistentielle krise, som menneskeheden står overfor i dag. LaRouches enke, Helga Zepp-LaRouche, har i de sidste problematiske uger insisteret på, at denne krise markerer afslutningen på en historisk epoke. Systemet, der er brudt sammen, kommer aldrig tilbage. Forvarslet om en ny mørk tidsalder, som nu konfronterer samvittigheden hos alle folk i denne verden, kan vendes, men ikke ved delvise modforholdsregler. Krisen i sig selv skaber de betingelser, hvorunder de krævede revolutionære ændringer kan og må foretages.

Præsident Trump ved, at Glass Steagall må genindføres, og er klar over at det amerikanske system med Alexander Hamilton, Abraham Lincoln og Franklin Roosevelt kræver en ende på "Casino Mondial" ('kasinoøkonomien'), centreret i City of London og Wall Street. Der er brug for opvakte og aktive borgere for at give præsidenten magten til at besejre de imperialistiske monetarister, for at bringe USA, Rusland, Kina, Indien – og alle nationer – sammen i den globale udvikling med 'Den nye Silkevej, et nyt Bretton Woods-finanssystem, og for at iværksætte den videnskabelige og kulturelle renæssance, der behøves for at afslutte imperiet en gang for alle gennem et nyt paradigme for menneskeheden.

Helga Zepp-LaRouche opfordrer

til aflysning af NATO's "Defender Europe-2020"- militærøvelse

Den 12. marts (EIRNS) – "Vi bliver nødt til at stoppe de nuværende NATO-øvelser i Østeuropa, Defender Europe-2020, der omfatter 40.000 tropper", udtalte Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche i onsdags i sin ugentlige internationale webcast. "Selvfølgelig lader virusset sig ikke stoppe af militæret. Og at gennemføre disse ting, samtidig med at der er en umiddelbar sundhedstrussel mod befolkningen, er virkelig noget der ikke giver nogen mening. Så denne NATO-manøvre burde stoppe".

I stedet for sådanne provokerende og hensynsløse geopolitiske handlinger, tilføjede Zepp-LaRouche, "burde vi gå i retning af at mobilisere for et topmøde mellem de fire stormagter, som Lyndon LaRouche specificerede", for at tackle de eksistentielle kriser, som planeten står overfor. "Nogle gange, når man er i en reel krise, kan man kun med en helt ny tankegang, nemlig tanken om at alle de store lande i verden – USA, Rusland, Kina og Indien som et minimum, og så kan andre lande mødes med disse lande – kun hvis man ændrer tankegangen og niveauet for fremgangsmåden, kan der findes en løsning".

"Man kan ikke bare fortsætte med den politik, der har vist sig at fejle; det må absolut høre op. Jeg ser ikke tegn på, at det europæiske etablissement er i stand til at gøre det på nuværende tidspunkt. Det betyder bare, at der er brug for en mobilisering af befolkningen, fordi dette bliver til en alvorlig eksistentiel krise for os alle, og man er nødt til at tage ansvar for at bringe et nyt paradigme til verden – et paradigme for samarbejde, og så vil man kunne løse de fleste problemer. I det mindste vil man over tid kunne finde løsninger på sådanne problemer som coronavirus. Vi er nødt til

at ændre indstillingen hos magthaverne i Europa og USA i forhold til Kina og Rusland; og hele denne idé om, at regimeskifte er tilladeligt under påskud af at sprede 'demokrati og menneskerettigheder', er en af disse imperialistiske, kolonialistiske ideer, der må opgives."

Zepp-LaRouche konkluderede: "Vi har brug for at tænke helt nyt: Vi befinder os i en mørk tidsalder; denne mørke tidsalder er absolut sammenlignelig med det 14. århundrede, da den sorte død dræbte en tredjedel af den europæiske befolkning, og folk blev skøre! Der er tegn på lignende sindssyge allerede nu, og vi har derfor brug for en helt anden tilgang, som det skete i det 15. århundrede med den gyldne renæssance i Italien. Folk må erkende, at vi befinder os i en mørk tidsalder, og vi må afvise alle de antagelser, der har ført til den nuværende situation".

Englands centralbank går i panik; Wall Street eksploderer: Vil Trump lytte til Lyndon LaRouches vise ord?

Den 12. marts (EIRNS) – Præsident Trump talte til nationen onsdag aften, efter at denne rapport var færdiggjort. Om han valgte at bruge præsidentskabets beføjelser, som udtænkt af Amerikas grundlæggere, og indeholdt i efterkrigstidens Lov for Forsvarsproduktion (Defense Production Act) eller ej, for at kunne omgå den korrupte og impotente Kongres og erklære en

national undtagelsestilstand, til at igangsætte en politik for en massiv udvidelse af infrastruktur og industri, kunne være afgørende for landets og verdens skæbne. De sidste 50 års ødelæggelse af det offentlige sundhedssystem, både i USA og i Europa, er nu blotlagt for hele verden, efter som Vestens førende nationer, derunder Tyskland, Italien, Frankrig og USA, ingen kapacitet har til at imødegå de ekstraordinære sundhedskrav, til det der langt om længe er blevet klassificeret som en pandemi af Verdenssundhedsorganisationen (WHO).

Og det er nu overmådeligt klart for alle undtagen de blinde, at hele den industrielle kapacitet – specielt den grundlæggende infrastruktur som opretholder denne – er så faldefærdig, at selv en genopbygning af den industrielle kapacitet vil kræve en umådelig indgriben fra staten, i samme størrelsesorden som da Franklin Roosevelt greb ind i 1933. Til at begynde med kan det panikslagne kollaps af "markederne – Dow Jones faldt mere end 5% i dag, og 20% i hele ugen – kun løses på en måde: den øjeblikkelige genindførelse af Glass-Steagall (bankopdeling) for at gøre en ende på spekulationshysteriet. Dernæst må præsidenten insistere på sin magt som præsident og frifinde Lyndon LaRouche, således at den fulde vægt af hans Fire Love kan gennemføres.

Med dette må lederne af verdens største nationer – som nødvendigvis inkluderer Rusland, Kina, Indien og USA – slutte sig sammen for at oprette et Nyt Bretton Woods-system baseret på disse Fire Love, for at befri hele verden fra det bankerotte britiske imperiale monetaristiske system, kontrolleret af Wall Street og City of London.

I dag appellerede Helga Zepp-LaRouche til præsident Trump og NATO om at stoppe de vanvittige militærøvelser, Europe-Defender 2020 – de største NATO-øvelser siden Den kolde Krig, hvor store antal af tropper og udstyr åbent bevæges hen til den russiske grænse. Udover vanviddet, set fra et strategisk standpunkt – at true med krig mellem verdens to største

atommagter – er det ligeså afsindigt at bevæge store antal af soldater gennem Europa, imens coronavirusset truer med massedød, hvis den ikke inddæmmes.

Det er et vigtigt historisk øjeblik. Til vores fordel, som mennesker, erkender befolkningen i stigende grad, at de "gængse regler" ikke længere gælder. Mange ser tilbage og spørger: "Hvem har fortalt sandheden alle disse år, mens regeringerne og medierne og Wall Street løj for os?" Hvis de institutionelle ledere fortsætter med at være blinde over for nødvendigheden af en revolutionær forandring, for en tilbagevenden til det "Amerikanske Systems" tiltag med øremærkede kreditter, og for at lade præsident Trump udføre hans intention om at genoprette fredelige forhold til Rusland og Kina, så må vi mobilisere borgerne til at kræve præcis denne politik.

Usikkerhed under sikkerhedskonferencen

Den 20. februar 2020, Neue Solidarität

Af Alexander Hartmann

Medens disse linjer skrives, samles deltagerne i den 56. sikkerhedskonference i München (MSC). Over 500 højtplacerede internationale beslutningstagere ventes at deltage i konferencen, der finder sted mellem den 14. og 16. februar, deriblandt over 35 stats-og regeringschefer såvel som omkring 100 udenrigs- og forsvarsministre. De Forenede Stater repræsenteres af deres nykonservative udenrigsminister Mike Pompeo.

Ikke for første gang vil diskussionen blive præget af en voksende følelse af fortvivlelse hos de vestlige eliter over deres tiltagende uformåenhed til at påtvinge resten af verden deres vilje. Wolfgang Ishinger, der har ledet møderne siden 2008, offentliggjorde den 10. februar i Berlin Münchenmødets sikkerhedsberetning og kundgjorde, at dette års mødetema ville hedde "Westlessness" ("Vestløshed"). Hvad han mener med det, beskriver han således: "Der optræder for tiden et dobbelt fænomen, nemlig for det første, at Vesten er mindre vestligt, og for det andet, at verden som helhed er mindre vestlig. Hvad betyder det for de tyske, europæiske og globale forhold, især for vor sikkerhedspolitik?" Ischinger sagde, at der eksisterer "en vidt udbredt følelse af ubehag og uro over den tiltagende usikkerhed angående Vestens grundlæggende betydning. Mange sikkerhedspolitiske udfordringer synes at forekomme uadskilleligt forbundne med det, som nogle betegner som det vestlige projekts nedgang."

Desuden, fortsatte han, "synes vi at have mistet en fælles forståelse af, hvad det overhovedet vil sige at være en del af Vesten. Selvom dette måske er den vigtigste strategiske udfordring for de transatlantiske partnere, virker det usikkert, om Vesten kan udvikle en fælles strategi for en ny æras stormagtskonflikter."

Når Ischinger klager over, at vi "har mistet en fælles forståelse af, hvad det overhovedet vil sige at være en del af Vesten", så tænker han øjensynligt først og fremmest på holdningen hos den amerikanske præsident Donald Trump. Trump vandt præsidentvalget i 2016 med et løfte om at bryde med doktrinen om de evige krige og at oprette gode forbindelser til Rusland og Kina. Siden da har de vestlige eliter forsøgt alt for at forhindre ham i at holde dette løfte og få ham afsat fra embedet; men med det mislykkede forsøg på at få ham afsat, har Trumps chancer for at beholde embedet også efter det næste præsidentvalg, tiltaget betydeligt.

Dette er fra de vestlige eliters synspunkt næsten den "størst

tænkelige ulykke”: Hvis USA forlader sin afvisende holdning over for Rusland og Kina, så mangler de vestlige eliter den politibetjent, der skal gennemtvunge deres krav over for de genstridige nationer. Det britiske overhus offentliggjorde for godt et år siden en rapport, i følge hvilken den britiske politiks vigtigste prioritet måtte være at forhindre en ny præsidentperiode for Trump, fordi skaderne for det britisk-amerikanske “særlige forhold” ellers ville blive uoprettelige. Og en del af strategien for at forhindre et genvalg af Trump er at ophede krisecentre som Irak og Syrien i et forsøg på at få draget Trump ind i en krig og derved foranledige ham til at bryde sine valgløfter.

Tidligere udenrigsministre advarer om fare for atomkrig

Rent faktisk er det netop den geopolitiske holdning, hvormed de i München forsamlede repræsentanter for de “vestlige” eliter prøver at påtvinge resten af verden deres “liberale internationale orden”, selv den største trussel mod den globale sikkerhed. Den 10. februar udsendte “Aspen Ministers Forum”, en forening af tidligere udenrigsministre fra hele verden, en erklæring, hvor de forlangte en forlængelse på 5 år af den nye START-nedrustningsaftale og advarede om, at faren for en atomkrig er stor, hvis denne og tilsvarende forholdsregler ikke gennemføres.

“I dag befinder verden sig i tilbagegang”, står der i erklæringen. “De geopolitiske spændinger tiltager, og mange stormagter fremhæver atter atomvåbnenes betydning i deres militærstrategier.” De tidligere udenrigsministre konstaterer “en øget oprustningskæmpe mellem De forenede Stater og Rusland, en øget risiko for militære uheld og en forringelse af de forhandlede aftaler om reducere af våbnene og ikke-spredning af atomvåben. Alle disse ting bidrager til en hurtigt aftagende kernevåbensikkerhed og en øget mulighed for anvendelse af atomvåben, enten bevidst eller som følge af en utilsigtet eskalation.”

De henviser til den nyeste skarpe konfrontation mellem USA og

Iran, der har vist, "hvor hurtigt manglen på retningslinjer kan bringe os til kanten af en krig. Som følge af en udhuling af de internationale aftaler og de diplomatiske kanaler, nærmede vi os muligheden for en ulykke... Farerne for en fejlregning er for store til, at statslederne kunne gribe til tvetydig kommunikation, trusler og militære aktioner." De kræver derfor "et genoplivet internationalt samarbejde, der hviler på den offentlige forståelse af farerne og mulighederne for risikonedsettelse."

Hovedophavsmændene til erklæringen er den tidligere amerikanske udenrigsminister Madeleine K. Allbright og den russiske udenrigsminister Igor Ivanov. Blandt de 23 øvrige underskrivere er Alexander Downer, Anne Moussa, Joschka Fischer, Malcolm Rifkind og Javier Solana.

Rusland agiterer for et topmøde mellem de fem stormagter

Netop af samme grund har grundlæggeren og forkvinden for Schiller Instituttet længe anbefalet et nyt paradigme for internationale relationer, der ikke længere grunder sig på konkurrencetænkning mellem stormagterne, men på et samarbejde i menneskehedens fælles interesse. Efter mordet på den iranske general Soleimani den 3. januar opfordrede hun til en hastekonference mellem præsidenterne Trump, Putin og Xi for at arbejde for en bilæggelse af konflikterne. Helt tilsvarende har Ruslands præsident Putin den 15. januar foreslået et topmøde mellem stats- og regeringscheferne for de 5 faste medlemmer af FN's sikkerhedsråd, og ud fra højtstående russiske diplomaters udtalelser fremgår det, at Rusland tager dette forslag meget alvorligt.

Således har udenrigsminister Lavrov den 7. februar i en tale i anledning af et særfrimærke til minde om 75-årsdagen for Jaltakonferencen mellem USA, Sovjetunionen og Storbritannien hentydet til Putins forslag. Angående betydningen af Jaltakonferencen bemærkede Lavrov: "Konferencen, som bragte førerne af koalitionen mod Hitler sammen, fandt sted i en atmosfære af gensidig forståelse og samarbejde. Førerne af de tre

stormagter havde vilje nok til at vokse ud over deres egne ambitioner og stridigheder og udarbejde konstruktive forslag med henblik på en snarlig afslutning af krigen og opbygningen af en efterfølgende international sikkerhedsarkitektur. Jeg føler mig overbevist om, at det er rigtigt at kaste et blik tilbage på de fælles interesser i historien, når verden i dag står over for talrige udfordringer og trusler”, understregede Lavrov.

Under en audiens i anledning af det russiske diplomatiske dag den 10. februar talte Ruslands ambassadør i De forenede Stater, Anatolij Antonov, om styrkelsen af forholdet til USA. Han understregede: “Vort land har aldrig unddraget sig ansvaret for sikring af fred og stabilitet... Vi værner om principperne for ikke-indblanding i indre anliggender.” Og han erklærede også: “Vi vil gå vort stykke af vejen til enhver stat, der forsøger at opbygge et forhold til Rusland på grundlag af gensidig respekt og interesseudligning. Vi er overbeviste om, at forbedringen af det russisk-amerikanske samarbejde ikke blot svarer til begge landes interesser, men også vil få en produktiv indvirkning på verdens gang som helhed.”

Angående præsident Putins opfordring til et topmøde mellem de fem faste medlemmer af FN's sikkerhedsråd sagde Antonov: “Hvad det angår regner vi med hjælp fra vore partnere til at virkeliggøre initiativerne... Kina og Frankrig har reageret positivt på indbydelsen, men Rusland har endnu ikke modtaget noget svar fra De forenede Stater og Storbritannien.”

Også FN-sekretariatet anser sådant et topmøde for en god ide. “Vi vil hilse ethvert møde mellem sikkerhedsrådets faste medlemmer velkommen, da det forhåbentligt vil kunne føre til et øget samarbejde mellem disse fem lande i sikkerhedsrådet”, udtalte FN's generalsekretær Stéphane Dujarric den 13. februar. Spørgsmålet om, hvorvidt den russiske side havde anmodet FN's generalsekretær om at arrangere et sådant møde under FN's generalforsamling i september, besvarede Dujarric

ikke.

Da den russiske præsident Vladimir Putin allerede har tilkendegivet, at han vil tale på generalforsamlingen i september, og da Kina og Frankrig har tilkendegivet deres understøttelse af initiativet, behøver præsident Trump blot at tage flyveren til New York. Og hvis det er sandsynligt, at et møde finder sted mellem disse fire præsidenter, vil Boris Johnson formodentligt heller ikke blive væk.

Der eksisterer altså en reel mulighed for, at "Vestens" geopolitiske konfrontationsholdning kan afløses af et nyt mønster for globalt samarbejde. Disse udsigter kan ligge til grund for Ischingers pessimistiske ytringer. Rent faktisk bør de dog give anledning til optimisme, da det er en langt større trussel mod sikkerheden i verden, hvis tilhængerne af den gamle orden gennemfører deres hensigter.

**Boltons fremkomst er tegn på
desperation**

**Schiller Instituttets
ugentlige webcast med Helga
Zepp LaRouche d. 29 januar
2020**

Idet rigsretssagen er ved at falde fra hinanden, vendte de britisk-amerikanske kupmagere mod Præsident Trump og de amerikanske vælgere sig forudsigeligt mod avisen New York Times for at give en forpremiere på John Boltons

"erindringer", i forsøget på at pumpe liv ind i deres forsøg på regimeskifte i USA. I sit ugentlige webcast påpegede Helga Zepp-LaRouche, at dette er et tegn på desperation, da deres retssag effektivt er blevet tilbagevist af Trumps juridiske repræsentanter, og en betydelig del af befolkningen er rasende over det forfatningsstridige angreb på præsidentembedet, og de stigende vanskeligheder de har med at dække dagligdagens nødvendigheder.

Den største fare som de imperiale kræfter bag kuppet står over for, har været Trumps forpligtelse til at ville skabe bedre relationer til Rusland og Kina. Ikke overraskende bliver Bolton, en af dem der er bittert imod et sådant skifte i USA's strategiske politik, nu omfavnet af demokraterne, der ellers tidligere stemplede ham som en uærlig krigsmager. Dette seneste udbrud på vegne af krigsfraktionen sker, mens præsidenten fremlægger sin fredsplan for Mellempøsten, som LaRouche har beskrevet som et muligt første skridt hen mod en udvidet forhandlingsproces – en proces der må inkludere palæstinenserne, såvel som russerne.

Med socialt kaos verden over og en stadig truende fare for krig, opfordrede hun seerne til at blive aktive i kampen for at besejre geopolitikerne med et stormagtsmøde, der kan garantere sikkerhed og økonomisk samarbejde. Et vigtigt aspekt af denne aktivitet må være en genoplivning af den klassiske kulturs rolle som et middel til at opløfte befolkningen.

TRANSCRIPT

HARLEY SCHLANGER: Hello, I'm Harley Schlanger from the Schiller Institute with our founder and President Helga Zepp-LaRouche. Today is January 29th, 2020. And as most of you are well aware, we are in the midst of this crazy impeachment trial in the U.S. Senate. There have been some significant developments in the last hours, the last couple of days,

including the resurfacing of John Bolton, courtesy of the lying New York Times. Helga, what do you make of this situation, where it's headed now?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: I think the emergence of Bolton, while naturally its designed to put the nail in the coffin for the impeachment of Trump, is also a sign of desperation. Because they could not prove the case, there is no criminal act which they could attribute to President Trump. But Bolton who obviously was guided to write this book – it's supposed to come out and spill the beans about what Trump supposedly did in the phone call with President Zelensky of Ukraine. Now, this is obviously an act of desperation on the side of the Democrats, because, if you remember, they used to attack Bolton as a liar, as a completely untrustworthy fellow, but now they are relying on him as the key witness.

Where this will go it's too early to say. It's Wednesday. Friday is the vote. If the Senate will allow more witnesses, in which case it would open up not only the potential to have Bolton testify, but the Trump team could bring into the Senate hearing all the other crucial people – Joe Biden, Hunter Biden, the so-called "whistleblower," and many others. Adam Schiff, for example, they could bring out the entire British involvement in the coup attempt against Trump from the very beginning, the Christopher Steele dossier, the FISA Court, all of these things which were mentioned in the Horowitz report. So it could become a big mud fight. And if the Democrats succeed in getting Bolton as a witness, then maybe you have to have the whole truth out. That was the view of President Trump in the beginning. He said, let's have a big discussion. Later he changed it and said it may be bad for the country to drag this out indefinitely. But if it comes down to that, then maybe the whole truth has to come out.

McConnell, the Senate Majority Leader, said he doesn't have the vote to block the witnesses. This is today, we have to see how this goes until Friday. But I think it is very clear that

this is not functioning with the American people. We have picked up an increasing mood of the American population, that they really are enraged. And if you need one proof, yesterday, Trump appeared at a rally in south New Jersey, and there were 175,000 people registered to go to this rally. Naturally not so many could, but that shows you there is a tremendous ferment, and south New Jersey, that is where the so-called "deplorables" live, this is a poor working-class area and obviously this is where Trump is resonating very big in the population.

So, I think we are probably in the end stage of this coup attempt, despite the fact that the Democrats have stated their intention to keep dragging this on. Maxine Waters, for example, said they will continue this impeachment throughout the election campaign; but I think the Democrats are playing a very risky game, because the population is really sick and tired of this whole story.

I think it is becoming very clear this is a coup. There is another very interesting blog piece by Pat Lang, who says that in his former capacity as a person working for the CIA or the military in the dark field of covert operations, he recognizes that there was a continuous political campaign against Trump from day one, and if one operation doesn't function, they pull up another one: This was Russiagate, then Ukrainegate, now the impeachment, and the Bolton thing being the latest such operation. So it is really a battle where the role of what some people mistakenly call the "deep state" – it really should be better called the Anglo-American British Empire intelligence apparatus – the role of these forces is becoming very, very open. And I think that that may change the character of politics not only in the United States, but internationally, for good.

SCHLANGER: You mentioned that the case was not proven by the Democratic managers. In fact, I think Trump's attorneys did a very good job of countering it. One of the most significant

was the testimony of Alan Dershowitz, who made the point this was not just against Trump; it's against the Constitution, it's against the American Presidential system. I think that was quite significant, don't you?

ZEPP-LAROUCHE: Well, Dershowitz is not a Trump supporter, he is a Democrat, and he had been very critical of Trump in the past. But he argued very strongly on the question that what is at stake here is the American Constitution: That this is a blatant attempt by the Democrats to turn the U.S., as a republic based on the Constitution, into a British Parliamentary system, that this goes completely against the will of the framers of the Constitution. He takes apart these arguments by the Democrats very efficiently. For example, this ominous notion, which they all of a sudden treated as if this would be the final proof of Trump's crime, that in the discussion with Ukraine that he pursued a quid pro quo. Now Dershowitz says, so what about it? Even if everything Bolton is saying would be true, this does not constitute a crime, because a quid pro quo is what every head of state uses in any negotiation with any other state, so it is nothing special; it is what normal negotiations among states are. And I think these kinds of arguments which demystify the ghosts which are being created artificially, like this ominous quid pro quo, that he takes it down and takes it apart as a constitutional lawyer, I think is very, very useful. Because there is a lot of confetti spread around and thrown around to have a voice arguing for constitutional matters is extremely useful.

SCHLANGER: I think one of the things that came out from Dershowitz and others is this argument that a policy disagreement is not the basis for impeachment. And Helga, from the beginning we have been emphasizing that you have to look beyond the so-called facts of the case, because the facts of the case don't exist. But what does exist is this coup, and we see this again in terms of the re-emergence of Bolton who has been opposed to what President Trump was trying to do in

working with Russia.

How do you explain this to the American people? I think this is something that has not been fully explained fully enough by the President's team, but I think we've done the job. How would you explain it?

ZEPP-LAROCHE: Well, Trump – who obviously is not a simple person, he has many sides to him; he does use a language which antagonizes a lot of people – and therefore it is actually very important to note the fact that, despite the fact of all these things which one can argue “is this the style I like, is it not the style I like” – the point is the biggest mortal danger to the existence of the British Empire is the demonstrated willingness by Trump to seek a better relationship with Russia and China. And that has to be understood, because that is the most important. He has made clear that, given the opportunity, he is absolutely easy with Putin; this was demonstrated especially in the Helsinki summit, despite all influences around him to the contrary. He does want to have a positive relationship with China. He still calls Xi Jinping his “good friend.” He praises the great culture of China. And from the standpoint of the British Empire this is the end of them, because once they lose the ability to manipulate the great powers in a geopolitical manner, one against the other, then they will absolutely vanish. And given the potential which we have helped to create in terms of having a summit of these major powers, they are really in a panic.

So, I think it is important for the people who support Trump, especially in the United States, people should really think through, the world is in a terrible condition. We are sitting on a powder keg of a potential blowout; there are many problems we can address as we continue to talk. And there is no way how to solve these problems, unless you have a new level of politics which overcomes geopolitics, and that requires that at least the three Presidents of the United

States, Russia and China work together and work out solutions for the world's problems. If that does not occur there are incredible dangers.

So, the people who are anti-Russian but pro-Trump, or people who are pro-Trump and anti-China, they should really rethink their prejudices. Because a lot of what people think they know or what their dear opinion is, is the result of psychological warfare coming from the mainstream media and other operations. And the fact that Trump wants to have a positive relation with Russia for the sake of world peace, positive relations with China, is the most important factor of the strategic situation and it really explains almost every other aspect of the strategic situation.

SCHLANGER: We see this very clearly in the reaction of Adam Schiff, with trying to use Bolton as the key witness. Schiff, in his presentation as a Democratic manager, constantly stressed, we're at war with Russia. And he lied about this, he made the whole case again, the Mueller case on Russia;, and it showed that this is a pro-war faction in the Democratic Party that's opposing Trump.

In this context you mentioned the British Empire, the geopolitics: We've now seen at least the beginnings of the so-called "deal of the century," of a peace plan for the Middle East. From what you've seen so far, what's your analysis of this?

ZEPP-LAROUCHE: Well, I mean we knew this was in the makings, it shows the handwritings of Jared Kushner. It is a first step and I think if you look at the international reactions, which I will mention in a second, it shows it has at least the potential to start a negotiation process. If you look at the proposal itself, naturally it was proposed between Trump and Netanyahu, who faces criminal trial back at home, so he was probably very happy to have that occasion. And it gives Israel practically everything they would possibly ask for: It

reaffirms Jerusalem as the unified capital of Israel; it says the settlements are okay in the West Bank; the Golan Heights, the Syrian territory, belongs to Israel, so it has all of these things. It gives security guarantees to Israel fully.

The interesting thing is, that it does talk for the first time about the U.S. promoting a Palestinian state. Now the Palestinian Authority was not involved in the discussion, so they even rejected this plan before it was published, because they said all the decisions made before, point in the direction that it does not represent any Palestinian interest. President Abbas called for an emergency summit of the Arab League, which will take place on the Feb. 1. Naturally, the proposed Palestinian state, from a territorial standpoint, is extremely meager. It basically cuts out a lot of the interesting parts. To make it viable, will be very difficult. The proposed money over a certain period of time of \$50 billion is not a hell of a lot.

So I think the reactions to it – I would like to mention a couple of them – first of all, Netanyahu will immediately leave Washington and go to Moscow to discuss with Putin. Various Russian spokesmen, Lavrov, Peskov, Kosachev, the head of the International Relations Committee of the Federation Council, they all said they would study it, we will look at it intensively; and negotiations have to be based on the involvement of the so-called “quartet” – the quartet meaning the United Nations, the EU, Russia, and the U.S. In any case it’s an international approach and even the EU foreign representative, Josep Borell, said it has to be based on respect for all the UN resolutions concerning Israel-Palestine, and the representative of the UN General Secretary said, it has to be in respect of all UN resolutions, including the one that Israel has to go back to its pre-1967 borders. So that naturally is not what’s here proposed, but that is the reaction from international forces.

I think it’s useful to start a negotiation process provided

that the Palestinians agree to that, which they have not so far. But I want to say very clearly, that it is good to give security guarantees for Israel. That is absolutely crucial. But I think there is not going to be a peace in the region, in Southwest Asia, if you don't give security interests to all relevant parties, and that includes emphatically Iran. If people go back in history and look at which peace treaties functioned and which didn't, you have the Peace of Westphalia which explicitly formulated the principle that for the sake of peace, you have to take into account the interest of every other, and that's why the Peace of Westphalia was such a groundbreaking work and led to the whole development of international law; as compared, in total contrast to the Versailles Treaty, which going against all historical evidence, presumed Germany was the only guilty party for World War I, all the reparations had to be paid by Germany, and that laid the ground for the developments which then led to the Great Depression of 1929 and naturally the emergence of the Nazis, and it led to World War II. If you don't have a peace which takes into account the interest of every party, it cannot function.

And most importantly, you have to look at the region as a whole. You have to look at Afghanistan—a mess; Iraq—pretty bad; Syria—totally destroyed from the senseless war; Yemen. You can even go into North Africa: Libya. Look at the result of what President Trump clearly wants to end, namely, these endless wars. Therefore, if you want to reconstruct this area and have a durable peace, what you need is an economic development for the entire Southwest Asian region, and that can only happen if all the great powers work together. I think the immediate perspective is given, because the Chinese have offered to Afghanistan, to Iraq, to Syria, to extend the New Silk Road. Also the Arabs have many interests of cooperation along the Silk Road with China. That is the only way how you can have the hope to calm down this region. And rather than trying to continue geopolitical games, I think all the great

powers—Russia, China, India, the United States, European countries—they should all join hands and reconstruct this area, and then you can have the hope for peace.

So, I think the extension of the New Silk Road from China via Iran, Iraq; into Turkey, Syria; into Egypt, all the way to Africa, developing Africa in the same way. Then, through Turkey, extend the New Silk Road to Europe, to the Balkans; to connect via the Central Asian corridors – If you have a total peace plan like that, I think it can be really the basis for peace.

And I would hope now, this is now a first step. It needs to have more steps. But I think it's a negotiation basis, and people should take a positive attitude, and then, hopefully, it can lead to the result of a real peace in the region.

SCHLANGER: As we're discussing these things, there's been something that has just emerged as a strategic concern in the last days, really last weeks: the spread of the coronavirus out of China. President Trump, in a comment a couple days ago, praised the Chinese for the way they're handling it. The anti-China lobby is going crazy against China. What's your assessment of where we stand in dealing with this virus?

ZEPP-LAROUCHE: Well, one of the leading Chinese scientists, who is charge of managing this crisis, said that he thinks the peak of the epidemic may be in ten days from now. That would be a very good news. China has done a very big job, by putting about 60 million people into quarantine. In major cities, people are being told to stay home. They have a letter out for the elderly, that they should especially not leave their apartment, because they are more at risk than other people. I think it is an incredible job. There was just a meeting between President Xi Jinping and the leadership of the WHO, the World Health Organization. They praised China, by saying they did an absolute fantastic job, by also giving a standard of how to deal with such a crisis. From an objective

standpoint, there is no question that China is handling this extremely well, building three hospitals of more than 1,000 beds in a week – I don't know what other country could do that at this point.

As you mentioned, there are also some really degenerated minds, who have absolutely no respect for human life. One is the unspeakable Danish newspaper Jyllands-Post with its cartoon, which showed the Chinese flag with the stars in the flag being replaced by the coronavirus. China protested very strongly, and basically said that this is a complete contempt for human decency, and should not be regarded as a cartoon. I think our colleagues from the Schiller Institute in Denmark also put out a similar statement, absolutely condemning the degenerate mindset coming from such "cartoons."

Other than that, if this Chinese scientist is correct, then hopefully this could be resolved very soon. Naturally, doomsday-sayers, who say the economic impact could be a trigger for the world financial collapse. I don't think that is more than a cover story, for the fact that this financial system is bankrupt as it is.

SCHLANGER: These very same central bankers and financiers, who have bankrupted the financial system, are circulating this new report from the Bank for International Settlements, talking about the "Green Swan." They are now saying that the scapegoat for the crash will be man-made climate change. Obviously, this is another aspect of the cover-up, isn't it?

ZEPP-LAROUCHE: Yeah. The "Black Swan" is a synonym for the big financial crash, for the "everything bubble" to collapse, which we are very close to. So, to blame the climate crisis for such an event is ridiculous. The effort to impose green financing, and in that way destroy the basis for industrial economy is a danger to the financial system, if it needed another one, other than the one caused by the insane bailouts and quantitative easing policies.

So, I think this is an absolute lie. I think we are entering a period, where not only a crash is hanging on the horizon, but the effects of this financial policy are causing the entire society, in many countries, to disintegrate. I only want to mention two situations: One, I think now eight weeks of strikes in France; this is not reported at all, but I know about it from our French colleagues. These demonstrations and strikes are becoming more violent all the time. That is the result of the government policy, because the French police have the policy of throwing out sort of a net, isolate different groupings, and basically drive them into violent reactions.

This doesn't only come from antifa and Black Bloc, but it comes from the Yellow Vests. For example, you have lawyers who are so absolutely furious about the attack on them, that they have thrown down their robes by the hundreds. Tax accountants who throwing their tax codes on the floor. This is really getting out of proportion. And the government of Macron is making absolutely no concession, but keeps absolutely with the line of BlackRock, which is really what this pension reform is driven by.

You have a similar situation now in Germany, where the German farmers, who are now basically fighting for their existence, they have now changed their tactic. They do flash-mobs at political meetings: All of a sudden, you have 250 tractors showing up; they block the warehouse deliveries from the large food chains. They say they are now being destroyed, between a rock and a hard place, because the food chains lower the prices for their products way below the parity price – you can forget, not even the producer's price. And then you have the European Union legislations which make it impossible for these farmers to continue to farm.

So, we are looking at a real social explosion, not only in places like Chile and Lebanon and Algeria, but also, increasingly, in the European countries. I can only see this

continuing, because if people like [European Commission President Ursula] von der Leyen implement their green legislation, thereby raising the prices for everything—electricity, transport, food—then this social ferment will just explode, because many people are already at the end of their means.

I think this is going to require our intervention, globally, to impose what we have proposed many times, the full package of LaRouche: the Four Laws, Glass-Steagall, national bank, New Bretton Woods, crash program for fusion and space cooperation to increase the productivity of society, and cooperate with the New Silk Road. That is the solution, but we need more people to help us in this mobilization. So, go to the links provided at the end of this webcast. Subscribe to our Alerts and other publications. Sign our petitions and mobilize together with us. I think that's the only answer you can give.

SCHLANGER: There's another aspect to this situation, which you've addressed many, many times: which is, the social explosion, the social ferment, and social disintegration are occurring at the same time as there's a cultural collapse, which is engineered by the same British Empire, destroying the image of man. You've just written an article on this; you are quite prolific on this. What do people need to know about how we reverse this cultural collapse?

ZEPP-LAROUCHE: Well, I launched a campaign which I called an "Open Letter to the Lovers of Classical music." I deliberately do not address this letter only to people in Germany, but I really want to address it to everybody who thinks that Classical music is important for the mental health and creativity of people.

We will put the link of this Open Letter below, so please download it, read it, circulate it, comment on it, because I want to generate a debate. There was this unbelievable assault, where some so-called modern composer dared to change

the finale of Fidelio in a performance in Darmstadt. What came out was absolutely horrible ugliness. So, please read my letter and circulate it.

But it points to something which I think is really of a general nature. If you look at what is happening in the United States, you have the drug epidemic, you have the school shootings; you have a lot of violence as a potential breaking out very quickly. In Germany, you now have churches being robbed. People are stealing the sacral instruments for the church service, pictures from the walls. You have attacks on first responders, on the police – I mean, this getting very, very ugly. I think what all of these symptoms—which I could tell you a long, long, long list of, but you probably all know it—all of these are symptoms of a decaying, collapsing society, like the end of the Roman Empire, or some other cultural collapses.

This very dangerous and this is why I take this attack on Classical music as extremely important to be countered. Because if you look at Europe, Europe is in terrible condition right now; political unity doesn't exist. We just found that the German government already in 2018, at a conference in Berlin on Africa, deliberately countered the proposal which was adopted in 2018 in Abuja, Nigeria, by the governments of the Lake Chad region demanding implementation of the Transaqua project, which we have discussed many times on this show; and Germany gave only Greenie arguments, basically perpetuating the colonial world-outlook toward Africa, condoning the disgusting policy of the EU against the refugees from Africa and Southwest Asia, which is really a murderous policy. The Pope called these camps for refugees "concentration camps," which I think is absolutely on the mark.

So, if you look at all of these things, the only positive thing which Europe still has – other than its potential to be an industrial powerhouse, if we change our ways; but that is not in the cards right now, if you look at the EU—so the only

thing which we is our great Classical tradition: The Italian Renaissance, which indirectly President Trump referred to in his speech in Davos, by pointing to the Cupola of the Florence Duomo, by mentioning the beautiful Cathedral of Notre Dame in Paris, by referring to the European cathedrals. That ennobled view of man, including the German Classical period, the German, Italian, and other Classical music in general, these are the most precious heritages of Europe which we could contribute to the shaping of a New Paradigm in the world.

And if you have, right now, as a continuation of the Congress for Cultural Freedom (CCF) operation, the ongoing destruction of Classical music, with disgusting Regietheater; you can't go into a German theater any more, since quite a while, without people copulating on the stage, being naked, doing absolutely obscene things. András Schiff, the great pianist, wrote an article recently, where he said that in New York people are talking about this kind of theater as "Eurotrash." What this unspeakable so-called composer did in this re-write of the finale of Fidelio is nothing but Eurotrash; and that is a mild expression for what was presented there.

We have to defend Classical Culture. We have to go back to the idea that we need beauty in art. I fully agree with Friedrich Schiller, who in a letter exchange with his friend Christian Körner, said that art which is not beautiful, is no art, it's trash (those are my words, not those of Schiller).

So, I would really ask all of you who have any sense that we cannot allow the continuation of this destruction of great culture to go on, that you should join with us, and that we really create a Renaissance movement as a counter to that. This is completely in the spirit of my late husband, Lyndon LaRouche. His spirit is alive, especially as all of his prognoses in respect to the financial system, the strategic situation, become more obvious; there is a growing recognition of the increasing intellectual role of the work of my late husband. I want to encourage to always include the demand for

his exoneration, because people have to have unmediated access to his works, because it is that, what great minds have written, what great composers have composed, which gives us the inner strength to get out of this crisis of humanity. So, help us in really making this Renaissance movement.

SCHLANGER: We also have the benefit that this year is the 250th anniversary celebrating the birth of Beethoven. Your husband gave us the marching orders: "Think Like Beethoven!" which is the way out of this

So, Helga, thank you for joining us today, and we'll see you again next week.

ZEPP-LAROUICHE: Yes, till next week.